Euroopan yhteisöjen

virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 326

43. vuosikerta

22. joulukuuta 2000

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

2000/803/YUTP:

* **Neuvoston päätös, tehty 14 päivänä joulukuuta 2000, Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen hyväksytyn yhteisen toiminnan 1999/34/YUTP täytäntöönpanosta Etelä-Ossetiassa** 1

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

* **Neuvoston asetus (EY, EHTY, Euratom) N:o 2804/2000, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2000** 3

* **Neuvoston asetus (EY, EHTY, Euratom) N:o 2805/2000, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta palkan mukauttamista koskevien järjestelyiden ja tilapäisen maksun osalta** 7

Komission asetus (EY) N:o 2806/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8

* **Komission asetus (EY) N:o 2807/2000, annettu 20 päivänä joulukuuta 2000, yhteisön sekä Viron, Latvian ja Liettuan kaupan vapauttamista koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla annetun asetuksen (EY) N:o 1866/95 muuttamisesta** 10

* **Komission asetus (EY) N:o 2808/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 10, 0104 20 90 ja 0204 kuuluville lampaille ja vuohille sekä lampaan- ja vuohenlihalle vuodeksi 2001 sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden tuonnin ja viennin osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1439/95 poikkeamisesta** 12

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

★ **Komission asetus (EY) N:o 2809/2000, annettu 20 päivänä joulukuuta 2000, eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista, tiettyjä Bulgariasta, Tšekistä, Slovakiasta ja Romaniasta peräisin olevia maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä annettujen asetusten (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000 ja (EY) N:o 2435/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viljaalan tuotteiden osalta ja asetuksen (EY) N:o 1218/96 muuttamisesta** 16

★ **Komission asetus (EY) N:o 2810/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioidun hankintataseen vahvistamisesta vuodeksi 2001 ja erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 3175/94 muuttamisesta** 20

Komission asetus (EY) N:o 2811/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä 22

★ **Komission asetus (EY) N:o 2812/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2225/2000 muuttamisesta** 24

★ **Komission asetus (EY) N:o 2813/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä** 30

★ **Komission asetus (EY) N:o 2814/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden siirtotuen myöntämisestä** 34

Komission asetus (EY) N:o 2815/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 39

Komission asetus (EY) N:o 2816/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 43

Komission asetus (EY) N:o 2817/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 46

Komission asetus (EY) N:o 2818/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta 48

Komission asetus (EY) N:o 2819/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 49

Komission asetus (EY) N:o 2820/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 51

Komission asetus (EY) N:o 2821/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana 52

Komission asetus (EY) N:o 2822/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 53

(jatkuu kolmannella kansisivulla)

Sisältö (jatkuu)

Komission asetus (EY) N:o 2823/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 54

Komission asetus (EY) N:o 2824/2000, annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 55

★ **Komission direktiivi 2000/81/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä annetun neuvoston direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun neuvoston direktiivin 86/363/ETY sekä torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta** [1] 56

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

2000/804/EY:

★ **Neuvoston päätös, tehty 4 päivänä joulukuuta 2000, tekstiilituotteiden kauppaa koskevien sopimusten tekemisestä tiettyjen kolmansien maiden kanssa (Valko-Venäjän tasavalta, Nepalin kuningaskunta, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kiinan kansantasavalta, Ukraina, Egyptin arabitasavalta)** 63

Komissio

2000/805/EY:

★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä huhtikuuta 2000, Ranskan sianliha-alalle myöntämästä valtiontuesta** *(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1169)* 65

2000/806/EY:

★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä joulukuuta 2000, tiettyjen jäsenvaltioiden vuodeksi 2000 vahvistamien, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavien valvonta- ja tarkastusjärjestelmien täytäntöönpanosta aiheutuvien menojen hyväksyttävyydestä tehdyn päätöksen 2000/114/EY muuttamisesta** *(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3729)* 77

2000/807/EY:

★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä joulukuuta 2000, neuvoston direktiivin 82/894/ETY mukaisen eläintaudeista ilmoittamisen kooditetusta muodosta ja koodeista sekä päätösten 84/90/ETY ja 90/442/ETY kumoamisesta** [1] *(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3701)* 80

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä joulukuuta 2000,

Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen hyväksytyn yhteisen toiminnan 1999/34/YUTP täytäntöönpanosta Etelä-Ossetiassa

(2000/803/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon 17 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 1999/34/YUTP Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen [1] sekä erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Käsiaseiden ja kevyiden aseiden hallitsemattomasta keskittymisestä ja leviämisestä on tullut uhka rauhalle ja turvallisuudelle ja se heikentää kestävän kehityksen näkymiä erityisesti Etelä-Ossetiassa.

(2) Tällä päätöksellä on tarkoitus panna täytäntöön yhteinen toiminta 1999/34/YUTP ja antaa taloudellista tukea paikallisille poliisivoimille sellaisen vaihto-ohjelman puitteissa, jonka tarkoituksena on antaa poliisin käyttöön varusteita, jotta käsiaseet ja kevyet aseet saataisiin keräätyksi.

(3) Tällä taloudellisella tuella voidaan muokata yleistä mielipidettä myönteisemmäksi siviiliväestön riisumiselle aseista sekä vahvistaa ja kehittää kansalaisyhteiskunnan osallistumista aseiden keräämiseen ja kerättyjen aseiden hävittämiseen sekä luoda asianomaisten väestöjen välille turvallisuuden, yhteisvastuun, sovinnon ja luottamuksen ilmapiiri.

(4) Tämä taloudellinen tuki vahvistaisi Euroopan unionin ja ETYJ:n asemaa konfliktin ratkaisemisessa erityisesti tilanteessa, jossa ETYJ:n jäsenvaltiot valmistelevat käsiaseita koskevaa ehdotusta vuonna 2001 pidettävää käsiaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan eri osa-alueita käsittelevää Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssia varten.

(5) Komissio on suostunut ottamaan tehtäväkseen huolehtia eräistä tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanon kannalta välttämättömistä tehtävistä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Euroopan unioni osallistuu käsiaseiden ja kevyiden aseiden valvonnan, keräämisen ja hävittämisen edistämiseen Etelä-Ossetiassa.

2. Tätä varten Euroopan unioni ensi vaiheessa:

a) auttaa yhteisten rauhanturvajoukkojen yhteistä koordinointikeskusta Etelä-Ossetiassa yhteensovittamaan järjestystä ylläpitävien ossetialaisten ja georgialaisten tahojen toimia sekä käyttämään Etelä-Ossetian alueen rikollisuutta koskevaa tietopankkiaan;

b) auttaa yhteistä tutkimusryhmää Etelä-Ossetiassa suorittamaan tutkimuksia ossetialaisten ja georgialaisten osapuolten pyynnöstä;

c) auttaa käsiaseiden keräämisestä vastaavia poliisilaitoksia aseiden keräämisessä ja kuljettamisessa varastoihin hävittämistä varten.

3. Tässä yhteydessä Euroopan unioni antaa tukea varusteiden muodossa, jotka toimitetaan 2 kohdassa mainituille elimille.

4. Neuvosto päättää jäsenvaltion ja/tai komission suosituksesta tällä tuella myöhemmin rahoitettavista käsiaseita ja kevyitä aseita koskevista muista hankkeista.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa esitetyn tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto antaa tämän päätöksen täytäntöönpanon komission tehtäväksi.

2. Komissio hankkii 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut varusteet. Se valvoo ja arvioi niiden käytännön toimittamista ja käyttöä. Se arvioi myös tämän päätöksen täytäntöönpanon onnistumista.

[1] EYVL L 9, 15.1.1999, s. 1.

3. Komissio, joka toimii yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin avustaman puheenjohtajavaltion alaisuudessa, antaa neuvostolle kertomuksen.

4. Tehtäviään hoitaessaan komissio tekee tarvittaessa yhteistyötä jäsenvaltioiden paikallisten edustustojen kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklassa mainittuja tarkoituksia varten on 90 000 euroa.

2. Edellä 1 kohdassa mainituilla määrillä rahoitettavia menoja hallinnoidaan talousarvioon sovellettavien Euroopan yhteisön menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.

4 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään. Sen voimassaolo päättyy 14 päivänä joulukuuta 2001.

2. Tätä päätöstä tarkastellaan uudelleen kuuden kuukauden kuluttua sen tekopäivästä.

5 artikla

Tämä päätös julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. GILLOT

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY, EHTY, Euratom) N:o 2804/2000,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2000,

Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2000

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 13 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot, jotka on vahvistettu asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 [1], ja viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 628/2000 [2], ja erityisesti mainittujen henkilöstösääntöjen 63, 64, 65, 65 a, ja 82 artiklan ja liitteen XI sekä mainittujen palvelussuhteen ehtojen 20 artiklan ensimmäisen kohdan ja 64 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission laatiman kertomuksen johdosta toteutetun virkamiesten ja muun henkilöstön palkkoja koskevan tutkimuksen perusteella on osoittautunut aiheelliseksi mukauttaa yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkoja ja eläkkeitä vuoden 2000 tarkistukseen.

(2) Vuosittainen mukauttaminen varainhoitovuodelle 2001 voi johtaa siihen, että ennen 31 päivää joulukuuta 2001 on vahvistettava uudet korjauskertoimet, joita sovelletaan taannehtivasti 1 päivästä heinäkuuta 2001.

(3) Uudet korjauskertoimet voivat aiheuttaa taannehtivia palkkojen ja eläkkeiden (positiivisia tai negatiivisia) mukautuksia, jotka koskevat tämän asetuksen perusteella jo maksettua varainhoitovuoden 2001 osaa.

(4) Olisi säädettävä korjauskertoimien edellyttämästä taannehtivasta korotuksesta tai liikaa maksettujen summien palauttamisesta voimaantulopäivän ja neuvoston varainhoitovuodelle 2001 tekemän vuosittaisen mukauttamispäätöksen voimaantulopäivän välisenä ajanjaksona.

(5) Olisi säädettävä, että mahdollisen palautuksen vaikutukset voidaan jakaa enintään kahdentoista kuukauden ajalle neuvoston varainhoitovuodelle 2001 tekemän vuosittaisen mukauttamispäätöksen voimaantulopäivän jälkeen.

(6) Kreikka ottaa euron käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2001 muuntokurssilla 1 EUR = 340,750 drakmaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan 1 päivästä heinäkuuta 2000:

a) henkilöstösääntöjen 66 artiklassa oleva kuukausittaista peruspalkkaa koskeva taulukko seuraavasti:

[1] EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.
[2] EYVL L 76, 25.3.2000, s. 1.

Palkkaluokat	Tasot							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 1	11 492,16	12 102,64	12 713,12	13 323,60	13 934,08	14 544,56		
A 2	10 198,34	10 780,87	11 363,40	11 945,93	12 528,46	13 110,99		
A 3/LA 3	8 446,08	8 955,63	9 465,18	9 974,73	10 484,28	10 993,83	11 503,38	12 012,93
A 4/LA 4	7 095,60	7 493,32	7 891,04	8 288,76	8 686,48	9 084,20	9 481,92	9 879,64
A 5/LA 5	5 849,97	6 196,54	6 543,11	6 889,68	7 236,25	7 582,82	7 929,39	8 275,96
A 6/LA 6	5 055,47	5 331,30	5 607,13	5 882,96	6 158,79	6 434,62	6 710,45	6 986,28
A 7/LA 7	4 351,74	4 568,27	4 784,80	5 001,33	5 217,86	5 434,39		
A 8/LA 8	3 848,72	4 003,93						
B 1	5 055,47	5 331,30	5 607,13	5 882,96	6 158,79	6 434,62	6 710,45	6 986,28
B 2	4 380,18	4 585,53	4 790,88	4 996,23	5 201,58	5 406,93	5 612,28	5 817,63
B 3	3 674,05	3 844,80	4 015,55	4 186,30	4 357,05	4 527,80	4 698,55	4 869,30
B 4	3 177,73	3 325,81	3 473,89	3 621,97	3 770,05	3 918,13	4 066,21	4 214,29
B 5	2 840,47	2 960,30	3 080,13	3 199,96				
C 1	3 241,15	3 371,85	3 502,55	3 633,25	3 763,95	3 894,65	4 025,35	4 156,05
C 2	2 819,12	2 938,89	3 058,66	3 178,43	3 298,20	3 417,97	3 537,74	3 657,51
C 3	2 629,71	2 732,33	2 834,95	2 937,57	3 040,19	3 142,81	3 245,43	3 348,05
C 4	2 376,14	2 472,39	2 568,64	2 664,89	2 761,14	2 857,39	2 953,64	3 049,89
C 5	2 190,95	2 280,73	2 370,51	2 460,29				
D 1	2 476,10	2 584,37	2 692,64	2 800,91	2 909,18	3 017,45	3 125,72	3 233,99
D 2	2 257,73	2 353,89	2 450,05	2 546,21	2 642,37	2 738,53	2 834,69	2 930,85
D 3	2 101,35	2 191,29	2 281,23	2 371,17	2 461,11	2 551,05	2 640,99	2 730,93
D 4	1 981,29	2 062,54	2 143,79	2 225,04				

b) — henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 1 artiklan 1 kohdassa määrä ”170,35 EUR” määrällä ”173,93 EUR”,

— henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 2 artiklan 1 kohdassa määrä ”219,38 EUR” määrällä ”223,99 EUR”,

— henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 69 artiklan toisessa virkkeessä ja 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrä ”391,91 EUR” määrällä ”400,14 EUR”,

— henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan ensimmäisessä alakohdassa määrä ”196,05 EUR” määrällä ”200,17 EUR”.

2 artikla

Korvataan muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 63 artiklassa oleva kuukausittaista peruspalkkaa koskeva taulukko 1 päivästä heinäkuuta 2000 seuraavasti:

Ura-alue	Ryhmät	Luokat			
		1	2	3	4
A	I	5 395,58	6 063,92	6 732,26	7 400,60
	II	3 916,03	4 297,62	4 679,21	5 060,80
	III	3 290,81	3 437,41	3 584,01	3 730,61
B	IV	3 161,25	3 470,73	3 780,21	4 089,69
	V	2 483,11	2 646,79	2 810,47	2 974,15
C	VI	2 361,62	2 500,66	2 639,70	2 778,74
	VII	2 113,73	2 185,65	2 257,57	2 329,49
D	VIII	1 910,47	2 022,99	2 135,51	2 248,03
	IX	1 839,86	1 865,49	1 891,12	1 916,75

3 artikla

Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 a artiklassa tarkoitettu kiinteämääräinen korvaus 1 päivästä heinäkuuta 2000 on:

a) 104,39 EUR kuukaudessa palkkaluokkiin C 4 tai C 5 kuuluville virkamiehille;

b) 160,04 EUR kuukaudessa palkkaluokkiin C 1, C 2 tai C 3 kuuluville virkamiehille.

4 artikla

Eläkkeet, jotka on saatu 1 päivästä heinäkuuta 2000 mennessä, lasketaan kyseisestä päivästä henkilöstösääntöjen 66 artiklassa määrätyn kuukausittaista peruspalkkaa koskevan taulukon perusteella sellaisena kuin se on muutettuna tämän asetuksen 1 artiklan a alakohdalla.

5 artikla

Korvataan 1 päivästä heinäkuuta 2000 henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa oleva päivämäärä ”1 päivästä heinäkuuta 1999” päivämäärällä ”1 päivästä heinäkuuta 2000”.

Kreikassa maksettavat palkat maksetaan 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen euroina.

6 artikla

1. Jäljempänä luetelluissa maissa tai paikkakunnilla työskentelevien virkamiesten ja muun henkilöstön palkkaan sovellettavat korjauskertoimet vahvistetaan 16 päivästä toukokuuta 2000 seuraavasti:

— Irlanti 118,9.

2. Jäljempänä luetelluissa maissa tai paikkakunnilla työskentelevien virkamiesten ja muun henkilöstön palkkaan sovellettavat korjauskertoimet vahvistetaan 1 päivästä heinäkuuta 2000 seuraavasti:

Belgia		100,0
Tanska		132,4
Saksa		106,9
paitsi:	Bonn	100,2
	Karlsruhe	97,4
	München	108,0
Kreikka		84,6
Espanja		93,8
Ranska		117,6
Irlanti		116,5
Italia		101,9
paitsi:	Varese	95,3
Luxemburg		100,0
Alankomaat		114,5
Itävalta		110,6
Portugali		87,2
Suomi		120,5
Ruotsi		125,9
Yhdistynyt kuningaskunta		160,3
paitsi:	Culham	127,6.

3. Kreikassa toimivien virkamiesten ja muun henkilöstön palkkoihin sovellettava korjauskerroin on 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen 83,6.

4. Eläkkeisiin sovellettavat korjauskertoimet vahvistetaan henkilöstösääntöjen 82 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kolmansissa maissa sovellettavien korjauskertoimien vahvistamisesta 18 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 2175/88 [1] 3—10 artiklaa voidaan edelleen soveltaa.

[1] EYVL L 191, 22.7.1988, s. 1.

5. Näitä korjauskertoimia voidaan asian lykkääntyessä muuttaa ennen 31 päivää joulukuuta 2001 neuvoston asetuksella uusista korjauskertoimista, jotka tulevat voimaan 1 päivästä heinäkuuta 2001. Tämän seurauksena toimielimet suorittavat taannehtivasti soveltamispäivämäärän ja vuodelle 2001 tehdyn vuosittaisen mukauttamispäätöksen voimaantulopäivämäärän välisenä ajanjaksona positiivisen tai negatiivisen mukautuksen vastaaviin virkamiesten palkkoihin sekä entisten virkamiesten muiden edunsaajien eläkkeisiin.

Jos tähän taannehtivaan mukauttamiseen liittyy liikaa perityn määrän takaisinmaksaminen, se voidaan jakaa enintään kahdentoista kuukauden ajalle vuodelle 2001 tehdyn vuosittaisen mukauttamispäätöksen voimaantulopäivän jälkeen.

7 artikla

Korvataan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 10 artiklan 1 kohdassa esitetty taulukko 1 päivästä heinäkuuta 2000 seuraavalla taulukolla:

	Virkamiehelle, jolla on oikeus kotitalouslisään		Virkamiehelle, jolla ei ole oikeutta kotitalouslisään	
	1 päivästä 15 päivään	16 päivästä alkaen	1 päivästä 15 päivään	16 päivästä alkaen
	EUR kalenteripäivää kohden			
A 1—A 3 ja LA 3	67,85	31,97	46,58	26,77
A 4—A 8 ja LA 4—LA 8 sekä uraalue B	65,84	29,81	44,68	23,32
Muut palkkaluokat	59,74	27,81	38,44	19,24

8 artikla

Asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 300/76 [1] 1 artiklassa säädetyt vuorotyökorvaukset ovat 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen, 302,56, 456,67, 499,33 ja 680,74 euroa.

9 artikla

Korjataan neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 [2] 4 artiklassa esitettyjä määriä 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen kertoimella 4,367713.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. VOYNET

---

[1] Neuvoston asetus (EHTY, ETY, Euratom) N:o 300/76, annettu 9 päivänä helmikuuta 1976, edunsaajaryhmien, korvausten antamista koskevien edellytysten ja sellaisten korvausmäärien määrittämisestä, jotka voidaan myöntää keskeytyksettä tai vuorotyössä tehtäviään hoitaville virkamiehille (EYVL L 38, 13.2.1976, s. 1), asetus sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksella (Euratom, EHTY, ETY) N:o 1307/87 (EYVL L 124, 13.5.1987, s. 6), ja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2461/98 (EYVL L 307, 17.11.1998, s. 5).

[2] Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 8), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2459/98 (EYVL L 307, 17.11.1998, s. 3).

NEUVOSTON ASETUS (EY, EHTY, EURATOM) N:o 2805/2000,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2000,

Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta palkan mukauttamista koskevien järjestelyiden ja tilapäisen maksun osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 283 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot, jotka on vahvistettu asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ([1]), ja joita on viimeksi muutettu asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2804/2000 ([2]),

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty henkilöstösääntökomitean kuulemisen jälkeen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([3]),

ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen lausunnon ([4]),

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ([5]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto on 20 päivänä maaliskuuta 1972, 26 päivänä kesäkuuta 1976 ja 31 päivänä joulukuuta 1981 tekemiensä päätösten johdosta lisännyt asetuksilla (EHTY, ETY, Euratom) N:o 3830/1991 ([6]) ja 3831/1991 ([7]) henkilöstösääntöihin liitteen XI, jossa vahvistetaan ja määritellään tarkemmin palkkojen mukauttamisessa käytetty menetelmä, sekä 66 a artiklan, jolla otetaan käyttöön yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkasta vähennettävä tilapäinen maksu.

(2) Työriitojen välttämiseen tähtäävä työmarkkinaosapuolten yhteistyö Euroopan yhteisöjen toimielinten sekä niiden virkamiesten ja muun henkilöstön välillä on siten voitu varmistaa siltä osin kuin on kyse palkkojen mukauttamisesta.

(3) Nykyisen menetelmän ja tilapäisen maksun voimassaolo lakkaa 30 päivänä kesäkuuta 2001, kun taas neuvostolle annettava ehdotus komission hallinnonuudistukseen liittyvästä henkilöstösääntöjen muuttamisesta on odotettavissa joulukuuksi 2001.

(4) Jatkamalla palkkojen mukauttamismenetelmää koskevan kompromissin voimassaoloa kahdella vuodella voidaan siten välttää tarve käydä henkilöstön ja toimielinten välillä kahdet erilliset neuvottelut, jotka koskisivat yhtäältä hallinnonuudistusta ja toisaalta palkkoja ja eläkkeitä.

(5) Virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja olisi tästä syystä muutettava palkkojen mukauttamisessa käytettävän menettelyn ja tilapäisen maksun voimassaoloajan jatkamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 66 a artiklan 1 kohdassa ilmaus ”1 päivään heinäkuuta 2001” ilmauksella ”1 päivään heinäkuuta 2003”.

Korvataan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 15 artiklan 1 kohdassa ilmaus ”30 päivänä kesäkuuta 2001” ilmauksella ”30 päivänä kesäkuuta 2003”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. VOYNET

([1]) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.
([2]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 3.
([3]) Lausunto annettu 30. marraskuuta 2000.
([4]) Lausunto annettu 18. lokakuuta 2000.
([5]) Lausunto annettu 26. lokakuuta 2000.
([6]) EYVL L 361, 31.12.1991, s. 1.
([7]) EYVL L 361, 31.12.1991, s. 7.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2806/2000,
annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta
Franz FISCHLER
Komission jäsen

[1] EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 21 päivänä joulukuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	102,8
	204	76,1
	624	99,6
	999	92,8
0707 00 05	052	116,8
	628	146,6
	999	131,7
0709 90 70	052	83,1
	204	52,3
	628	109,0
	999	81,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,7
	204	47,0
	388	32,2
	999	41,3
0805 20 10	052	76,0
	204	78,2
	999	77,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,1
	999	69,1
0805 30 10	052	67,6
	600	77,9
	999	72,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	36,9
	400	78,7
	404	90,9
	720	118,9
	728	84,3
	999	81,9
0808 20 50	064	71,4
	400	90,6
	999	81,0

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2807/2000,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2000,

yhteisön sekä Viron, Latvian ja Liettuan kaupan vapauttamista koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla annetun asetuksen (EY) N:o 1866/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteenä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2000 ([1]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 14 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2766/2000 ([2]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön sekä Viron, Latvian ja Liettuan kaupan vapauttamista koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1866/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1429/2000 ([4]), säädetään mainituissa sopimuksissa määrättyjen siipikarjanliha- ja muna-alan järjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä. Sitä on muutettava 1 päivästä heinäkuuta 2000 sovellettavan asetuksen (EY) N:o 2341/2000 ja 1 päivästä tammikuuta 2001 sovellettavan asetuksen (EY) N:o 2766/2000 siipikarjanlihaa koskevien säännösten mukaisesti.

(2) Olisi muistettava, että asetuksen (EY) N:o 1866/95, sellaisena kuin se on ennen tämän asetuksen voimaantuloa, liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuun 50 ryhmään kuuluvien, 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen käytettävillä todistuksilla tuotujen tuotteiden tuontitullit palautetaan tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1602/2000 ([6]), 878—898 artiklan säännösten mukaisesti.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1866/95 seuraavasti:

1) Lisätään 2 a artikla seuraavasti:

"2 a artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa ja 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, lupahakemukset voidaan jättää ainoastaan 1 päivän ja 10 päivän tammikuuta 2001 välisenä aikana liitteessä I olevassa B osassa tarkoitetuille, 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä ajanjaksona kokonaisuudessaan käytettävissä oleville määrille."

2) Korvataan liitteessä I oleva A osa tämän asetuksen liitteellä I.

3) Korvataan liitteessä I oleva B osa tämän asetuksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Kuitenkin 1 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

([1]) EYVL L 271, 24.10.2000, s. 7.
([2]) EYVL L 321, 19.12.2000, s. 8.
([3]) EYVL L 179, 29.7.1995, s. 26.
([4]) EYVL L 161, 1.7.2000, s. 49.
([5]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.
([6]) EYVL L 188, 26.7.2000, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta
Franz FISCHLER
Komission jäsen

LIITE I

"A **LATVIAN ALKUPERÄTUOTTEET**

Yhteisen tullitariffin mukaisen tullin alennus 100 prosenttia

(tonnia)

Ryhmän numero	CN-koodi	1.7.2000—30.6.2001	Vuotuinen lisäys 1.7.2001 alkaen
50 (09.4544)	ex 0207 (*)	625	65
55 (09.4566)	1602 32 1602 39	100	10

(*) Lukuun ottamatta CN-koodeja 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 ja 0207 36 89".

LIITE II

"B **LIETTUAN ALKUPERÄTUOTTEET**

Yhteisen tullitariffin mukaisen tullin alennus 100 prosenttia

(tonnia)

Ryhmän numero	CN-koodi	1.1.2001—30.6.2001	1.7.2001—30.6.2002	Vuotuinen lisäys 1.7.2002 alkaen
60 (09.4568)	ex 0207 (*)	500	1 100	100
65 (09.4570)	1602 32 1602 39	100	220	20

(*) Lukuun ottamatta CN-koodeja 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 ja 0207 36 89".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2808/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 10, 0104 20 90 ja 0204 kuuluville lampaille ja vuohille sekä lampaan- ja vuohenlihalle vuodeksi 2001 sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden tuonnin ja viennin osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1439/95 poikkeamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyille maataloustuotteille yhteisön tariffikiintiöinä tehdyistä tietyistä myönnytyksistä ja tiettyjen Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maataloutta koskevien myönnytysten riippumattomasta mukauttamisesta siirtymäkauden aikana Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osanan tehdyn maataloussopimuksen huomioon ottamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3066/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2435/98 ([2]), ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan assosioinnista tehdyn Eurooppa-sopimuksen soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä 13 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3492/93 ([3]) ja erityisesti sen 1 artiklan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Viron Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 19 päivänä kesäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1349/2000 ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2677/2000 ([5]), ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Unkarin Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1727/2000 ([6]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille sekä asetuksen (EY) N:o 2820/98 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 1763/1999 ja (EY) N:o 6/2000 kumoamisesta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 ([7]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2563/2000 ([8]),

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Bulgarian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 9 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2290/2000 ([9]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Tšekin Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2433/2000 ([10]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Slovakian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2434/2000 ([11]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Romanian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2435/2000 ([12]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2000 ([13]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Liettuan Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 14 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2766/2000 ([14]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

([1]) EYVL L 328, 30.12.1995, s. 31.
([2]) EYVL L 303, 13.11.1998, s. 1.
([3]) EYVL L 319, 21.12.1993, s. 4.
([4]) EYVL L 155, 28.6.2000, s. 1.
([5]) EYVL L 308, 8.12.2000, s. 7.
([6]) EYVL L 198, 4.8.2000, s. 6.
([7]) EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1.
([8]) EYVL L 295, 23.11.2000, s. 1.
([9]) EYVL L 262, 17.10.2000, s. 1.
([10]) EYVL L 280, 4.11.2000, s. 1.
([11]) EYVL L 280, 4.11.2000, s. 9.
([12]) EYVL L 280, 4.11.2000, s. 17.
([13]) EYVL L 271, 24.10.2000, s. 7.
([14]) EYVL L 321, 19.12.2000, s. 8.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetusten (EY) N:o 1349/2000, (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000, (EY) N:o 2341/2000 ja (EY) N:o 2766/2000 liitteessä A olevassa b kohdassa vahvistetaan tiettyjen maataloustuotteiden määrät, joita voidaan tuoda 1 päivästä heinäkuuta 2000 täysin tulleitta tariffikiintiöiden, kattojen tai viitemäärien rajoissa.

(2) Komission on avattava vuodeksi 2001 nämä tariffikiintiöt, joita on hallinnoitava komission asetuksessa (EY) N:o 1439/95 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2534/2000 [2], vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

(3) Teuraspainoekvivalentti on tarpeen vahvistaa tariffikiintiöiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Lisäksi tietyissä tariffikiintiöissä voidaan tuoda joko eläviä eläimiä tai lihaa. Tämän vuoksi tarvitaan muuntokerroin.

(4) Koska tuontia hallinnoidaan kalenterivuosiperustein, vuodeksi 2001 ennakoidut määrät ovat yhtä kuin puolet kauden 1.7.2000—30.6.2001 määrästä ja puolet kauden 1.7.2001—30.6.2002 määrästä.

(5) Näiden myönnytysten huomioon ottamiseksi on tarpeen valmistella tämä komission asetus yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 10, 0104 20 90 ja 0204 kuuluville lampaille ja vuohille sekä lampaan- ja vuohenlihalle vuodeksi 2001 sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1589/96 [4], soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden tuonnin ja viennin osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1439/95 poikkeamisesta.

(6) Asetuksen (EY) N:o 2007/2000 1 artiklassa säädetään, että Albanian, Bosnia-Hertsegovinan ja Kroatian tasavallasta sekä entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Jugoslavian liittotasavallasta peräisin olevia tuotteita saa tuoda yhteisöön ilman määrällisiä rajoituksia. Tämän vuoksi myös kyseiset myönnytykset on tarpeen ottaa huomioon.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat lampaan- ja vuohenliha hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tällä asetuksella avataan yhteisön tariffikiintiöt lampaan- ja vuohenliha-alalla ja säädetään eräistä poikkeuksista asetukseen (EY) N:o 1439/95 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi.

2 artikla

CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 ja 0204 kuuluvien liitteissä mainituista muista peräisin olevien lampaiden, vuohien, lampaanlihan ja vuohenlihan sekä CN-koodiin 0104 20 10 kuuluvien elävien puhdasrotuisten jalostukseen tarkoitettujen vuohien tuontiin Puolasta kannettavat tullit on suspendoitava tai alennettava tässä asetuksessa säädettyjen määräaikojen, tasojen ja tariffikiintiöiden mukaisesti.

3 artikla

1. CN-koodiin 0204 kuuluvan teuraspainoekvivalenttina ilmaistavan lihan määrät, joiden osalta tietyistä toimittajamaista peräisin olevasta tuonnista kannettava tulli suspendoidaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi, vahvistetaan liitteessä olevassa 1 osassa.

2. CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 ja 0204 ja lisäksi Puolan osalta CN-koodiin 0104 20 10 kuuluvien elävien eläinten ja teuraspainoekvivalenttina ilmaistun lihan määrät, joiden osalta tietyistä toimittajamaista peräisin olevasta tuonnista kannettava tulli alennetaan 0 prosentin tulliksi 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi, vahvistetaan liitteessä olevassa 2 osassa.

3. CN-koodeihin 0104 10 30, 0104 10 80 ja 0104 20 90 kuuluvien elävien eläinten elopainona ilmaistun lihan määrät, joiden tuonnista kannettava tulli alennetaan 10 prosentin arvotulliksi 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi, vahvistetaan liitteessä olevassa 3 osassa.

4. CN-koodiin 0204 kuuluvan teuraspainoekvivalenttina ilmaistun lihan määrät, joiden tuonnista kannettava tulli suspendoidaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi, vahvistetaan liitteessä olevassa 4 osassa.

4 artikla

1. Edellä 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä tariffikiintiöitä hallinnoidaan asetuksen (EY) N:o 1439/95 II A osastossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Edellä 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä tariffikiintiöitä hallinnoidaan asetuksen (EY) N:o 1439/95 II B osastossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

[1] EYVL L 143, 27.6.1995, s. 7.
[2] EYVL L 291, 18.11.2000, s. 6.
[3] EYVL L 289, 7.10.1989, s. 1.
[4] EYVL L 206, 16.8.1996, s. 25.

5 artikla

1. Edellä 3 artiklassa olevalla ilmaisulla ”teuraspainoekvivalentti” tarkoitetaan luullisen lihan painoa sellaisenaan sekä luuttoman lihan painoa, joka on kertoimella muunnettu luulliseksi lihaksi. Tätä tarkoitusta varten 55 kilogrammaa luutonta lampaanlihaa tai muuta vuohenlihaa kuin vohlanlihaa vastaa 100:aa kilogrammaa luullista lampaanlihaa tai muuta vuohenlihaa kuin vohlanlihaa ja 60 kilogrammaa luutonta karitsan- tai vohlanlihaa vastaa 100:aa kilogrammaa luullista karitsan- tai vohlanlihaa.

2. Jos yhteisön ja tiettyjen toimittajamaiden välisissä assosiointisopimuksissa määrätään mahdollisuudesta tuoda liha joko elävinä eläiminä tai lihana. 100 kilogrammaa eläviä eläimiä vastaa 47:ää kilogrammaa lihaa.

6 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksessa (EY) N:o 1439/95 säädetään sen II A osastoa sovelletaan soveltuvin osin CN-koodiin 0104 20 10 kuuluvin tuotteiden tuontiin Puolasta.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

1 OSA — VUODEN 2001 MÄÄRÄT, JOIHIN VIITATAAN 3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

Järjestysnumero 09.4033

Tulliton lampaan- ja vuohenliha (tonnia teuraspainoekvivalenttia)

Argentiina	23 000
Australia	18 650
Chile	3 000
Uusi-Seelanti	226 700
Uruguay	5 800
Islanti	1 350
Slovenia	50

2 OSA — VUODEN 2001 MÄÄRÄT, JOIHIN VIITATAAN 3 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

Järjestysnumero 09.4575

Tullittomat lampaat ja vuohet, elävät eläimet ja/tai liha (tonnia teuraspainoekvivalenttia)

Puola	9 200
Romania	7 350
Unkari	14 832,5
Bulgaria	7 000
Tšekin tasavalta	2 150
Slovakia	4 300

3 OSA — VUODEN 2001 MÄÄRÄT, JOIHIN VIITATAAN 3 ARTIKLAN 3 KOHDASSA

Järjestysnumero 09.4036

Elävät lampaat ja vuohet (elopainotonnia), joista kannetaan 10 %:n tulli

Muut	105

4 OSA — VUODEN 2001 MÄÄRÄT, JOIHIN VIITATAAN 3 ARTIKLAN 4 KOHDASSA

Järjestysnumero 09.4037

Tulliton lampaan- ja vuohenliha (tonnia teuraspainoekvivalenttia)

Muut (joista Grönlanti 100 tonnia, Färsaaret 20 tonnia, Baltian maat [1] — Viro, Latvia ja Liettua — 127,5 tonnia ja Turkki 200 tonnia).	647,5

[1] Tämä on yhteismäärä kyseisten kolmen valtion osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2809/2000,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2000,

eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista, tiettyjä Bulgariasta, Tšekistä, Slovakiasta ja Romaniasta peräisin olevia maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä annettujen asetusten (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000 ja (EY) N:o 2435/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuotteiden osalta ja asetuksen (EY) N:o 1218/96 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Bulgarian, Tšekin, Slovakian ja Romanian Eurooppasopimuksissa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä annetut neuvoston asetukset (EY) N:o 2290/2000 [1], (EY) N:o 2433/2000 [2], (EY) N:o 2434/2000 [3] ja (EY) N:o 2435/2000 [4] sekä erityisesti niiden 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetusten (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000 ja (EY) N:o 2435/2000 säännösten mukaisesti Euroopan yhteisö on sitoutunut avaamaan jokaiselle markkinointivuodelle 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen alennetulla tullilla tai tullitta tuontitariffikiintiön 2 750 tonnille tavallista vehnää (kiintiön järjestysnumero 09.4663) ja 1 750 tonnille hirssiä (järjestysnumero 09.4664), jotka ovat peräisin Bulgarian tasavallasta; 34 250 tonnille panimoteollisuudelle tarkoitettua ohraa (järjestysnumero 09.4617), 16 875 tonnille vehnäjauhoa (järjestysnumero 09.4618) ja 45 250 tonnille paahtamattomia maltaita (ei kuitenkaan vehnää) (järjestysnumero 09.4619), jotka ovat peräisin Tšekin tasavallasta; 17 000 tonnille panimoteollisuudelle tarkoitettua ohraa (järjestysnumero 09.4617), 16 875 tonnille vehnäjauhoa (järjestysnumero 09.4618) ja 18 125 tonnille paahtamattomia maltaita (ei kuitenkaan vehnää) (järjestysnumero 09.4619), jotka ovat peräisin Slovakian tasavallasta, ja 25 000 tonnille Romanista peräisin olevaa tavallista vehnää (järjestysnumero 09.4759).

(2) Asetuksissa (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000 ja (EY) N:o 2435/2000 säädetään, että eräitä näistä kiintiöistä hallinnoidaan tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1602/2000 [6], 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti. Yksinkertaistamisen vuoksi ja ottaen huomioon Bulgarian tasavallasta peräisin olevien tuotteiden kiintiöiden pienuus asetuksen (ETY) N:o 2454/93 säännöksiä olisi sovellettava myös kyseisiin kiintiöihin.

(3) Jotta näihin tariffikiintiöihin luettavien Tšekistä, Slovakiasta ja Romaniasta peräisin olevien viljatuotteiden tuonti tapahtuisi järjestäytyneesti ja ilman keinottelua, on syytä säätää tuontitodistuksen antamisesta tällaisessa tuonnissa. Nämä todistukset myönnetään vahvistettujen määrien rajoissa asianomaisten pyynnöstä harkinta-ajan jälkeen ja tarvittaessa haetuille määrille vahvistetaan alennuskerroin.

(4) Näiden kiintiöiden hyvän hallinnoinnin varmistamiseksi olisi säädettävä määräajoista todistushakemusten jättämiseksi sekä, poiketen siitä, mitä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 [7] 8 ja 19 artiklassa säädetään, tiedoista, jotka hakemuksissa ja todistuksissa on oltava.

(5) Toimitusehtojen huomioon ottamiseksi on suositeltavaa, että tuontitodistukset ovat voimassa niiden antopäivästä alkaen todistuksen antokuukautta seuraavan kuukauden loppuun.

(6) Tämän kiintiön tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi on tarpeen säätää, että tuontitodistuksia ei saa siirtää ja että tuontitodistuksiin liittyvä vakuus vahvistetaan suhteellisen korkeaksi poiketen siitä, mitä 23 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 [8], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2110/2000 [9], 10 artiklassa säädetään.

(7) Samoista syistä on tärkeää varmistaa, että haettuja ja tuotuja määriä koskeva tietojen vaihto komission ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuu nopeasti ja vastavuoroisesti.

[1] EYVL L 262, 17.10.2000, s. 1.
[2] EYVL L 280, 4.11.2000, s. 1.
[3] EYVL L 280, 4.11.2000, s. 9.
[4] EYVL L 280, 4.11.2000, s. 17.
[5] EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.
[6] EYVL L 188, 26.7.2000, s. 1.
[7] EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.
[8] EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.
[9] EYVL L 250, 5.10.2000, s. 23.

(8) Olisi muistutettava, että 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen haettujen todistusten perusteella tuotujen, komission asetuksen (EY) N:o 1218/96 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2511/2000 [2] ja sellaisena kuin se oli ennen tämän asetuksen antamista, liitteessä olevassa II, III ja VI kohdassa tarkoitettujen, CN-koodeihin 1107 10 19 ja 1001 90 99 kuuluvien (kiintiön järjestysnumero 09.4619 Tšekin tasavallan ja Slovakian tasavallan osalta ja kiintiön järjestysnumero 09.4759 Romanian osalta) tuotteiden tuontitullien palauttaminen tapahtuu asetuksen (ETY) N:o 2454/93 878—898 artiklan säännösten mukaisesti.

(9) Asetuksessa (EY) N:o 1218/96 säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, joita sovelletaan neuvoston asetuksella (EY) N:o 3066/95 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2435/98 [4] avatuissa kiintiöissä tuotujen tiettyjen Bulgarian tasavallasta, Tšekin tasavallasta, Slovakian tasavallasta ja Romaniasta peräisin olevien viljojen tuontiin. Koska kyseisiä säännöksiä ei enää tarvita, asetus (EY) N:o 1218/96 olisi syytä muuttaa niiden poistamiseksi.

(10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Komissio hallinnoi Bulgarian tasavallasta peräisin olevan CN-koodiin 1001 90 99 kuuluvan tavallisen vehnän (kiintiön järjestysnumero 09.4663) ja CN-koodiin 1008 20 00 kuuluvan hirssin (kiintiön järjestysnumero 09.4664) tuontia asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tšekin tasavallasta, Slovakian tasavallasta ja Romanian tasavallasta peräisin olevien tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuonti osittaisella tuontitullin vapautuksella tai tullitta liitteessä I esitettyjen määrien ja vähennysprosenttien rajoissa edellyttää tämän asetuksen säännösten mukaisesti annetun tuontitodistuksen esittämistä.

3 artikla

Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen esitettäessä viejämaan kyseisen maan kanssa tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan nro 4 määräysten mukaisesti antama EUR.1-tavaratodistus tai viejän mainitun pöytäkirjan määräysten mukaisesti laatima kauppalaskuilmoitus.

4 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitodistushakemukset jätetään jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kuukauden toisena maanantaina viimeistään kello 13.00 Brysselin aikaa. Hakemuksessa mainittu määrä ei saa ylittää kyseiselle tuotteelle kyseisenä markkinointivuonna käytettävissä olevaa tuontimäärää.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on samana päivänä ilmoitettava komissiolle tuontitodistushakemuksissa esitettyjen määrien kokonaismäärä faksitse liitteessä II annetun mallin mukaisesti (faksi (32-2) 295 25 15) viimeistään kello 18.00 Brysselin aikaa.

Nämä tiedot on toimitettava liitteessä II esitetyn mallin mukaisesti erillään muista viljojen tuontitodistushakemuksista, ja niissä on mainittava tämän asetuksen numero ja nimi.

3. Jos markkinointivuoden alusta alkaen asianomaisille tuotteille myönnetyt määrät ja kyseisenä päivänä haetut määrät ylittävät yhdessä kiintiön määrän kyseisenä markkinointivuonna, komissio vahvistaa kyseisenä päivänä haettuihin määriin sovellettavan yhtenäisen vähennysprosentin viimeistään kolmantena työpäivänä hakemusten jättämisen jälkeen.

4. Todistukset annetaan viidentenä työpäivänä hakemusten jättämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Toimivaltaisten viranomaisten on samana päivänä ilmoitettava komissiolle kyseisenä päivänä annetuissa tuontitodistuksissa esitettyjen määrien kokonaismäärä faksitse (faksi (32-2) 295 25 15) viimeistään kello 18.00 Brysselin aikaa.

5. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistuksen voimassaoloaika lasketaan sen tosiasiallisesta antopäivästä alkaen.

5 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1162/95 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, tuontitodistukset ovat voimassa niiden antopäivästä alkaen todistuksen antokuukautta seuraavan kuukauden loppuun.

6 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, tuontitodistuksesta johtuvia oikeuksia ei voi siirtää.

[1] EYVL L 161, 29.6.1996, s. 51.
[2] EYVL L 289, 16.11.2000, s. 18.
[3] EYVL L 328, 30.12.1995, s. 31.
[4] EYVL L 303, 13.11.1998, s. 1.

7 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä ei saa olla suurempi kuin tuontitodistuksen 17 ja 18 kohdassa mainittu määrä. Mainitun todistuksen 19 kohtaan on tällöin merkittävä luku "0".

8 artikla

Tuontitodistushakemuksessa ja tuontitodistuksessa on oltava:

a) 8 kohdassa alkuperämaan nimi; todistus velvoittaa tuomaan kyseisestä maasta;

b) 20 kohdassa yksi seuraavista merkinnöistä:
— Reglamento (CE) nº 2809/2000
— Forordning (EF) nr. 2809/2000
— Verordnung (EG) Nr. 2809/2000
— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2809/2000
— Regulation (EC) No 2809/2000
— Règlement (CE) nº 2809/2000
— Regolamento (CE) n. 2809/2000
— Verordening (EG) nr. 2809/2000
— Regulamento (CE) n.º 2809/2000
— Asetus (EY) N:o 2809/2000
— Förordning (EG) nr 2809/2000

c) 24 kohdassa sovellettava tuontitulli.

9 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1162/95 10 artiklan a ja b alakohdassa säädetään, tässä asetuksessa säädettyihin tuontitodistuksiin liittyvä vakuus on 30 euroa tonnilta.

10 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1218/96 seuraavasti:

1) Korvataan asetuksen nimi seuraavasti:

"Komission asetus (EY) N:o 1218/96, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan yhteisön ja Puolan tasavallan sopimuksessa määrätystä tiettyjä vilja-alan tuotteita koskevasta osittaisesta tuontitullista vapauttamisesta."

2) Korvataan 1 artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Puolan tasavallasta peräisin olevat tämän asetuksen liitteessä luetellut tuotteet saavat osittaisen vapautuksen tuontitullista liitteessä olevien määrien ja vähennysprosenttien rajoissa."

3) Poistetaan liitteessä oleva II, III, V ja VI kohta.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

(MFN = suosituimmuustulli)

Alkuperämaa	CN-koodi	Kiintiön järjestysnumero	Tavaran kuvaus	Sovellettavan tullin määrä	Vuotuinen määrä 1.7.2000—30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2001 alkaen (tonnia)
Tšekin tasavalta	ex 1003 00 90	09.4617	Maltaiden tuotantoon tarkoitettu ohra	20 % MFN:sta	34 250	0
	1101 00	09.4618	Vehnäjauho	20 % MFN:sta	16 875	0
	1107 10 99	09.4619	Maltaat, paahtamattomat, ei kuitenkaan vehnää	Vapaa	45 250	0
Slovakian tasavalta	ex 1003 00 90	09.4617	Maltaiden tuotantoon tarkoitettu ohra	20 % MFN:sta	17 000	0
	1101 00	09.4618	Vehnäjauho	20 % MFN:sta	16 875	0
	1107 10 99	09.4619	Maltaat, paahtamattomat, ei kuitenkaan vehnää	Vapaa	18 125	0
Romanian tasavalta	1001 90 91 1001 90 99	09.4759	Tavallinen vehnä	Vapaa	25 000	2 500

LIITE II

Asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tiedonannon malli

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Kiintiön järjestysnumero	Alkuperämaa	Haettu määrä (tonnia)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2810/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioidun hankintataseen vahvistamisesta vuodeksi 2001 ja erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 3175/94 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2958/93 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1802/95 [4], vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt Aigeianmeren pienten saarten tiettyjen maataloustuotteiden erityisen hankintajärjestelmän osalta ja asetuksen (ETY) N:o 2019/93 3 artiklan mukaisesti mainitun hankinnan tukien määrät.

(2) Komission asetuksessa (EY) N:o 3175/94 [5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2363/2000 [6], vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 2 artiklan säännösten mukaisesti viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioidut hankintataseet vuodeksi 2000. Kyseiset arvioidut hankintataseet olisi vahvistettava vuodeksi 2001. Tämän vuoksi on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 3175/94.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asiaa koskevien alojen yhteisen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteessä vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 2 artiklan mukaisesti Aigeianmeren pienten saarten arvioitu hankintatase muualta yhteisöstä lähtöisin olevien viljatuotteiden ja kuivarehujen osalta vuodeksi 2001.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.
[2] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
[3] EYVL L 267, 28.10.1993, s. 4.
[4] EYVL L 174, 26.7.1995, s. 27.
[5] EYVL L 335, 23.12.1994, s. 54.
[6] EYVL L 273, 26.10.2000, s. 3.

LIITE

Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioitu hankintatase vuodeksi 2001

(tonnia)

Määrä		2001	
Euroopan yhteisöstä peräisin olevat viljatuotteet ja kuivarehut	CN-koodi	Rymän A saaret	Ryhmän B saaret
Vilja jyvinä	1001, 1002, 1003, 1004 ja 1005	9 000	70 000
Limnos-saarelta peräisin oleva ohra	1003	3 000	
Hienot vehnäjauhot	1101 ja 1102	11 000	40 000
Elintarviketeollisuuden jätteet ja sivutuotteet	2302—2308	9 000	55 000
Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan	2309 20	2 000	17 000
Sini- eli rehumailanen ja keinotekoisesti lämpökuivatut vedettömät ja muulla tavoin kuivatetut rehut	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	2 000	7 000
	Ryhmä yhteensä	33 000	189 000
	Yhteensä	225 000	

A ja B saariryhmien kokoonpano määritellään asetuksen (ETY) N:o 2958/93 liitteissä I ja II.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2811/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ([2]), ja erityisesti sen 18 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2390/2000 ([4]), täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 2038/1999 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguayn kierroksen monenvälisten neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.

(4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.

(5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

(6) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A esitettyihin ja asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 2038/1999 liitteessä I mainittuina tavaroina, sovellettavat tuen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä ilmoitetun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

([1]) EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.
([3]) EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.
([4]) EYVL L 276, 28.10.2000, s. 3.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuote	Tuen määrä EUR/100 kg	
	tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
Valkoinen sokeri:	40,59	40,59

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2812/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2225/2000 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan 11 kohdan,

ottaa huomioon tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1639/98 ([4]), ja erityisesti sen 19 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 18 artiklassa säädetään, että asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut oliivien ja öljyn tuotokset on vahvistettava yhtenäisiä tuotantoalueita kohti tuottajajäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Tuotantoalueet rajataan oliiviöljyn yhtenäisten tuotantoalueiden rajaamisesta 30 päivänä lokakuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2138/97 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2461/2000 ([6]).

(2) Komission asetuksen (EY) N:o 2225/2000 ([7]) sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2439/2000 ([8]), liitteessä olevassa A kohdassa (Italia) yhtenäisten tuotantoalueiden öljyn tuotoksia edustavat luvut ovat jääneet pois. Näin ollen ne olisi syytä lisätä. Lisäksi Portugalin viranomaiset ovat muuttaneet oliivien ja öljyn tuotoksia edustavia lukuja. Samassa liitteessä oleva E kohta (Portugali) olisi siis muutettava.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rasvan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2225/2000 liite seuraavasti:

Korvataan A kohta (Italia) ja E kohta (Portugali) tämän asetuksen liitteessä olevilla kohdilla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.
([3]) EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3.
([4]) EYVL L 210, 28.7.1998, s. 38.
([5]) EYVL L 297, 31.10.1997, s. 3.
([6]) EYVL L 283, 9.11.2000, s. 14.
([7]) EYVL L 253, 7.10.2000, s. 24.
([8]) EYVL L 280, 4.11.2000, s. 38.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

A. ITALIA — ITALIEN — ITALIEN — ΙΤΑΛΙΑ — ITALY — ITALIE — ITALIA — ITALIË — ITÁLIA — ITALIA — ITALIEN

Zonas regionales y provincias Regionale zoner og provinser Erzeugungsregionen und -provinzen Περιφερειακές ζώνες και επαρχίες Regional areas and provinces Zones régionales et provinces Zone regionali e province Regionale gebieden en provincies Zonas regionais e províncias Alueelliset vyöhykkeet ja maakunnat Regionala områden och provinser	Zona (1) Zone (1) Zone (1) Ζώνη (1) Zone (1) Zone (1) Zona (1) Zone (1) Zona (1) Alue (1) Zon (1)	kg aceitunas/árbol cosechado kg oliven/høstet træ kg Oliven/abgeerntetem Ölbaum συγκομιδή σε kg ελαιοκάρπου/δένδρο kg olives/tree harvested kg olives/arbre récolté kg olive/albero sottoposto a raccolta kg olijven per afgeoogste boom kg azeitonas/árvore objecto de colheita kg oliiveja/korjattu puu kg oliver/skördat träd	kg aceite/100 kg aceitunas kg olie/100 kg oliven kg Öl/100 kg Oliven Χιλιόγραμμα ελαιολάδου/100 χιλιόγραμμα ελαιοκάρπου Oil kg/100 kg olives kg huile/100 kg olives kg olio/100 kg olive kg olie/100 kg olijven kg azeite/100 kg azeitonas kg öljyä/100 kg oliiveja kg olja/100 kg oliver
1. **Foggia/Bari**		**29,5**	**18,7**
Foggia	1	31	18
	2	34	16
	3	22	21
	4	20	18
Bari	1	63	18
	2	35	19
	3	29	19
	4	25	18
2. **Taranto/Brindisi/Lecce**		**63,9**	**17,1**
Taranto	1	51	18
	2	75	17
Brindisi	1	89	18
	2	69	14
Lecce	1	44	15
	2	48	18
	3	61	18
3. **Cosenza/Crotone/Catanzaro**		**35,2**	**21,1**
Cosenza	1	34	21
	2	28	20
	3	27	21
Crotone	1	41	23
	2	34	21
	3	41	22
Catanzaro	1	62	21
	2	52	24
	3	41	23
	4	34	23
4. **Vibo Valentia/Calabria**		**55,3**	**19,5**
Vibo Valentia	1	33	20
Reggio Calabria	1	72	19
	2	77	17
	3	67	22
	4	43	22
5. **Sicilia**		**22,2**	**20,7**
Agrigento	1	22	21
Caltanissetta	1	15	20
Catania	1	28	16
Enna	1	21	20
Messina	1	32	20
	2	16	24
Palermo	1	28	22
	2	14	22

Zonas regionales y provincias Regionale zoner og provinser Erzeugungsregionen und -provinzen Περιφερειακές ζώνες και επαρχίες Regional areas and provinces Zones régionales et provinces Zone regionali e province Regionale gebieden en provincies Zonas regionais e províncias Alueelliset vyöhykkeet ja maakunnat Regionala områden och provinser	Zona (1) Zone (1) Zone (1) Ζώνη (1) Zone (1) Zone (1) Zona (1) Zone (1) Zona (1) Alue (1) Zon (1)	kg aceitunas/árbol cosechado kg oliven/høstet træ kg Oliven/abgeerntetem Ölbaum συγκομιδή σε kg ελαιοκάρπου/δένδρο kg olives/tree harvested kg olives/arbre récolté kg olive/albero sottoposto a raccolta kg olijven per afgeoogste boom kg azeitonas/árvore objecto de colheita kg oliiveja/korjattu puu kg oliver/skördat träd	kg aceite/100 kg aceitunas kg olie/100 kg oliven kg Öl/100 kg Oliven Χιλιόγραμμα ελαιολάδου/100 χιλιόγραμμα ελαιοκάρπου Oil kg/100 kg olives kg huile/100 kg olives kg olio/100 kg olive kg olie/100 kg olijven kg azeite/100 kg azeitonas kg öljyä/100 kg oliiveja kg olja/100 kg oliver
Ragusa	1	47	18
Siracusa	1	29	15
	2	25	17
Trapani	1	21	21
6. **Campania**		**21,6**	**17,9**
Avellino	1	17	18
Benevento	1	29	17
	2	25	19
Caserta	1	21	17
Napoli	1	17	17
Salerno	1	23	18
	2	23	20
	3	35	17
7. **Lazio**		**19,6**	**16,7**
Frosinone	1	17	18
Latina	1	17	18
Rieti	1	27	19
	2	35	18
Roma	1	8	18
	2	26	16
Viterbo	1	20	14
	2	26	13
8. **Abruzzo**		**21,5**	**14,8**
Chieti	1	9	17
	2	19	16
L'Aquila	1	17	18
Pescara	1	18	13
	2	45	14
Teramo	1	24	14
	2	27	14
9. **Toscana**		**12,2**	**15,3**
Arezzo	1	10	17
Firenze	1	11	15
Prato	1	11	15
Grosseto	1	15	17
	2	10	15
	3	16	15
Livorno	1	21	15
Lucca	1	9	15
Massa Carrara	1	10	17
Pisa	1	13	15
Pistoia	1	10	15
Siena	1	27	18
	2	21	16

Zonas regionales y provincias Regionale zoner og provinser Erzeugungsregionen und -provinzen Περιφερειακές ζώνες και επαρχίες Regional areas and provinces Zones régionales et provinces Zone regionali e province Regionale gebieden en provincies Zonas regionais e províncias Alueelliset vyöhykkeet ja maakunnat Regionala områden och provinser	Zona (1) Zone (1) Zone (1) Ζώνη (1) Zone (1) Zone (1) Zona (1) Zone (1) Zona (1) Alue (1) Zon (1)	kg aceitunas/árbol cosechado kg oliven/høstet træ kg Oliven/abgeerntetem Ölbaum συγκομιδή σε kg ελαιοκάρπου/δένδρο kg olives/tree harvested kg olives/arbre récolté kg olive/albero sottoposto a raccolta kg olijven per afgeoogste boom kg azeitonas/árvore objecto de colheita kg oliiveja/korjattu puu kg oliver/skördat träd	kg aceite/100 kg aceitunas kg olie/100 kg oliven kg Öl/100 kg Oliven Χιλιόγραμμα ελαιολάδου/100 χιλιόγραμμα ελαιοκάρπου Oil kg/100 kg olives kg huile/100 kg olives kg olio/100 kg olive kg olie/100 kg olijven kg azeite/100 kg azeitonas kg öljyä/100 kg oliiveja kg olja/100 kg oliver
Otras — Andre — Sonstige — Λοιπά — Other — Autres — Altri — Andere — Outras — Muuta — Andra			
Pordenone	1	2	19
Trieste	1	14	18
Trento	1	14	18
Padova	1	11	16
Treviso	1	11	16
Verona	1	12	13
Vicenza	1	13	16
Bergamo	1	8	14
Brescia	1	8	13
	2	8	13
Como	1	8	14
Forlì-Cesena	1	15	14
Ravenna	1	16	13
Rimini	1	15	15
Genova	1	6	15
Imperia	1	8	23
La Spezia	1	6	14
Savona	1	5	21
Perugia	1	13	17
	2	11	18
Terni	1	13	18
Ancona	1	16	15
Macerata	1	15	16
Ascoli Piceno	1	22	15
Pesaro	1	14	16
	2	11	14
Campobasso	1	28	16
	2	20	17
Isernia	1	11	19
Matera	1	22	21
Potenza	1	22	18
	2	26	18
Cagliari	1	20	17
Nuoro	1	13	20
Oristano	1	25	17
Sassari	1	25	19
	2	18	20
ITALIA		**28,1**	**18,2**

(1) Zonas homogéneas a las que se refiere el Reglamento (CE) nº 2138/97.

(1) Homogene zoner som omhandlet i forordning (EF) nr. 2138/97.

(1) Homogene Erzeugungsgebiete gemäß der Verordnung (EG) Nr. 2138/97.

(1) Ομοιογενείς ζώνες που αναφέρει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2138/97.

(1) Homogenous zones referred to in Regulation (EC) No 2138/97.

(1) Zones homogènes visées au règlement (CE) nº 2138/97.

(1) Zone omogenee di cui al regolamento (CE) n. 2138/97.

(1) Homogene productiegebieden zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 2138/97.

(1) Zonas homogéneas referidas no Regulamento (CE) n.º 2138/97.

(1) Asetuksessa (EY) N:o 2138/97 tarkoitetut yhtenäiset tuotantoalueet.

(1) Enhetliga produktionsområden enligt förordning (EG) nr 2138/97.

E. PORTUGAL — PORTUGAL — PORTUGAL — ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ — PORTUGAL — PORTUGAL — PORTOGALLO — PORTUGAL — PORTUGAL — PORTUGALI — PORTUGAL

Zonas regionales y regiones Regionale zoner og regioner Erzeugungsregionen und Regionen Περιφερειακές ζώνες και περιοχές Regional areas and regions Zones régionales et régions Zone regionali e regioni Regionale gebieden en regio's Zonas regionais e regiões Alueelliset vyöhykkeet ja maakunta Regionala områden och kommun	Zona (1) Zone (1) Zone (1) Ζώνη (1) Zone (1) Zone (1) Zona (1) Zone (1) Zona (1) Alue (1) Zon (1)	kg aceitunas/árbol cosechado kg oliven/høstet træ kg Oliven/abgeerntetem Ölbaum συγκομιδή σε kg ελαιοκάρπου/δένδρο kg olives/tree harvested kg olives/arbre récolté kg olive/albero sottoposto a raccolta kg olijven per afgeoogste boom kg azeitonas/árvore objecto de colheita kg oliiveja/korjattu puu kg oliver/skördat träd	kg aceite/100 kg aceitunas kg olie/100 kg oliven kg Öl/100 kg Oliven Χιλιόγραμμα ελαιολάδου/100 χιλιόγραμμα ελαιοκάρπου Oil kg/100 kg olives kg huile/100 kg olives kg olio/100 kg olive kg olie/100 kg olijven kg azeite/100 kg azeitonas kg öljyä/100 kg oliiveja kg olja/100 kg oliver
1. **Alentejo**		**10,4**	**17,9**
Portalegre	1	9	16
Barros de Fronteira e zonas circundantes	1	11	16
	2	11	16
Elvas	1	13	18
	2	12	20
Litoral Sul	1	8	15
	2	8	15
Évora	1	9	15
	2	9	15
	3	9	16
Calcários Duros	1	11	18
Alto Alentejo Oriental	1	10	17
	2	10	17
Transição Barros de Beja/Alto Alentejo	1	10	17
	2	11	17
Margem Esquerda	1	11	20
	2	13	21
Barros de Beja	1	10	17
	2	10	17
Serras Alentejanas	1	7	15
	2	7	15
2. **Norte**		**8,0**	**16,8**
Entre Douro e Minho (Noroeste)	1	5	8
	2	7	9
	3	6	8
	4	6	11
	5	5	11
	6	6	11
Terra Fria Transmontana	1	9	17
	2	10	17
Alto Douro	1	10	17
	2	8	19
	3	9	18
	4	8	14
	5	11	14
3. **Centro**		**11,6**	**13,3**
Centro Litoral	1	10	11
	2	10	12
	3	11	12
	4	10	12
	5	10	12
Beira Central	1	8	14
Alto Mondego	1	12	13
	2	11	13
Beira Serrana	1	6	15
	2	11	13
	3	12	13
	4	11	12

Zonas regionales y regiones Regionale zoner og regioner Erzeugungsregionen und Regionen Περιφερειακές ζώνες και περιοχές Regional areas and regions Zones régionales et régions Zone regionali e regioni Regionale gebieden en regio's Zonas regionais e regiões Alueelliset vyöhykkeet ja maakunta Regionala områden och kommun	Zona (1) Zone (1) Zone (1) Ζώνη (1) Zone (1) Zone (1) Zona (1) Zone (1) Zona (1) Alue (1) Zon (1)	kg aceitunas/árbol cosechado kg oliven/høstet træ kg Oliven/abgeerntetem Ölbaum συγκομιδή σε kg ελαιοκάρπου/δένδρο kg olives/tree harvested kg olives/arbre récolté kg olive/albero sottoposto a raccolta kg olijven per afgeoogste boom kg azeitonas/árvore objecto de colheita kg oliiveja/korjattu puu kg oliver/skördat träd	kg aceite/100 kg aceitunas kg olie/100 kg oliven kg Öl/100 kg Oliven Χιλιόγραμμα ελαιολάδου/100 χιλιόγραμμα ελαιοκάρπου Oil kg/100 kg olives kg huile/100 kg olives kg olio/100 kg olive kg olie/100 kg olijven kg azeite/100 kg azeitonas kg öljyä/100 kg oliiveja kg olja/100 kg oliver
Centro Interior Serrano	1	11	12
	2	12	12
	3	11	12
	4	12	12
	5	8	12
Beira Baixa	1	13	14
	2	14	15
	3	14	15
	4	10	16
Otras — Andre — Sonstige — Λοιπά — Other — Autres — Altri — Andere — Outras — Muuta — Andra			
Oeste e Lisboa	1	9	11
Ribatejo	1	10	12
	2	12	12
	3	10	12
	4	12	12
Charmeca do Tejo	1	10	13
	2	5	16
Algarve	1	8	12
	2	8	12
	3	9	12
PORTUGAL		**11,3**	**17,4**

(1) Zonas homogéneas a las que se refiere el Reglamento (CE) nº 2138/97.
(1) Homogene zoner som omhandlet i forordning (EF) nr. 2138/97.
(1) Homogene Erzeugungsgebiete gemäß der Verordnung (EG) Nr. 2138/97.
(1) Ομοιογενείς ζώνες που αναφέρει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2138/97.
(1) Homogenous zones referred to in Regulation (EC) No 2138/97.
(1) Zones homogènes visées au règlement (CE) nº 2138/97.
(1) Zone omogenee di cui al regolamento (CE) n. 2138/97.
(1) Homogene productiegebieden zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 2138/97.
(1) Zonas homogéneas referidas no Regulamento (CE) n.º 2138/97.
(1) Asetuksessa (EY) N:o 2138/97 tarkoitetut yhtenäiset tuotantoalueet.
(1) Enhetliga produktionsområden enligt förordning (EG) nr 2138/97.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2813/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) ja erityisesti sen 25 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 104/2000, jolla kumotaan neuvoston asetus (ETY) N:o 3759/92 ([2]) 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen, säädetään mahdollisuudesta myöntää tuottajajärjestöille yksityisen varastoinnin tukea asetuksen (EY) N:o 104/2000 liitteessä II mainittujen tuotteiden osalta. Yhteisön myyntihinnan käyttöönoton vuoksi säännöt ovat erilaiset kuin aikaisemmassa järjestelmässä, josta säädetään asetuksessa (ETY) N:o 3759/92 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3759/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tietyistä kalastustuotteista myönnettävän yksityisen varastoinnin tuen osalta 12 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1690/94 ([3]). Asetuksessa (EY) N:o 1690/94 annetut soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi laadittava uudelleen näiden muutosten huomioon ottamiseksi.

(2) Tuottajajärjestöjen olisi osallistuttava yksityisen varastoinnin tukimekanismin täytäntöönpanoon liittyvien kulujen kattamiseen, ja sen vuoksi tuen suuruus olisi määritettävä varastoinnin aiheuttamien todellisten teknisten kulujen sekä rahoituskulujen perusteella. Tekniset kulut olisi täsmennettävä mekanismin puitteissa aiheutuneiden välittömien kulujen perusteella. Jotta vältytään työläältä tietojenvaihdolta yritysten kanssa ja monimutkaisilta vuotuisilta laskutoimituksilta, rahoituskuluille olisi vahvistettava kiinteä summa, jota mukautetaan koron perusteella, joka määritetään interventioiden rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1883/78 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1259/96 ([5]), 5 artiklan mukaisesti.

(3) Tuotteiden laadun varmistamiseksi ja niiden saatavuuden parantamiseksi markkinoilla olisi määritettävä yksityisen varastoinnin tuen saamisen sekä kyseisten tuotteiden varastoinnin ja markkinoille uudelleen saattamista koskevat edellytykset.

(4) Tavanomaisten kilpailuolosuhteiden takaamiseksi asetuksessa (EY) N:o 104/2000 säädettyä vaihteluväliä käyttävien tuottajajärjestöjen välillä on tarpeen vahvistaa säännöt niiden soveltamisesta, ja jotta ne ovat yhdenmukaiset muiden interventiomekanismien kanssa. Sen vuoksi olisi sovellettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden markkinoilta vetämistä koskevan taloudellisen korvauksen myöntämisen osalta 15 päivänä marraskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2509/2000 ([6]) asiaa koskevia säännöksiä.

(5) Tarkastusten tehokkuuden lisäämiseksi tuensaajilla olisi oltava velvollisuus pitää kirjaa varastosta ja toimitettava sitä koskevat tiedot jäsenvaltiolle. Mekanismin hallinnoinnin kannalta riittää varastokirjanpito varastoinnin vähimmäisaikojen osalta.

(6) Olisi säädettävä menettelystä yksityisen varastoinnin tukihakemusten maksamisesta sekä ennakkomaksujen myöntämisestä ja asiaa koskevan vakuuden määrästä.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kalastustuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yksityisen varastoinnin tuen taso vahvistetaan ennen kunkin kalastusvuoden alkua asetuksen (EY) N:o 104/2000 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Yksityisen varastoinnin tuki vahvistetaan yksikköpainoa kohti, ja sitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 104/2000 liitteessä II olevassa luettelossa mainittujen tuotteiden nettopainoon.

2. Tuen määrä lasketaan kyseisten tuotteiden varastoinnille välttämättömiin toimiin liittyvien, yhteisössä edeltävän vuoden aikana kirjattujen todellisten teknisten kulujen ja rahoituskulujen perusteella.

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.
([2]) EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1.
([3]) EYVL L 179, 13.7.1994, s. 4.
([4]) EYVL L 216, 5.8.1978, s. 1.
([5]) EYVL L 163, 2.7.1996, s. 10.
([6]) EYVL L 289, 16.11.2000, s. 11.

3. Teknisiä kuluja ovat seuraavat:

a) energiakulut;

b) varastoinnista ja varaston purkamisesta aiheutuvat työvoimakulut;

c) pakkausmateriaalikulut;

d) kuljetuskulut aluksen purkamispaikasta varastointipaikkaan.

4. Rahoituskulut ovat kiinteämääräiset 10 euroa tonnilta vuodelta 2001. Sen jälkeen tätä kiinteää summaa tarkistetaan joka vuosi soveltaen korkoa, joka määritetään vuosittain neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1883/78 5 artiklan mukaisesti.

5. Kalastusvuodeksi vahvistettua yksityisen varastoinnin tuen tasoa sovelletaan kyseisenä vuonna varastoituihin tuotteisiin riippumatta siitä, koska varastointi päättyy.

2 artikla

1. Kyseisten tuotteiden varastoinnin ja markkinoille uudelleen saattamisen on tapahduttava 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Tuotteet on varastoitu vähintään 15 päivän ajan varastoinnin alkamispäivästä laskettuna.

Tuotteet on säilytetty sellaisissa olosuhteissa, ettei niiden laatu voi heiketä. Tätä tarkoitusta varten varastoinnin on tapahduttava asianmukaisissa laitoksissa, joissa varastointilämpötila on enintään – 18 °C, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden tiukempien kansallisten tai kaupallisten vaatimusten soveltamista.

Tuotteet on varastoitu vähintään viiden tonnin ja *Penaeidae*-heimon katkarapujen osalta yhden tonnin tasalaatuisina erinä.

3. Kaikki tuotteet on saatettava uudelleen markkinoille tasalaatuisina erinä noudattaen kussakin jäsenvaltiossa voimassa olevia määräyksiä ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden kaupan pitämisestä.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2509/2000 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sekä 3 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 104/2000 25 artiklassa säädettyihin yksityisen varastoinnin tukea koskeviin järjestelyihin.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, että tuotteet, joille yksityisen varastoinnin tukea haetaan, ovat tukikelpoisia.

2. Edellä 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun varastoinnin vähimmäisajan osalta tuottajajärjestöjen on huolehdittava, että tuensaajat pitävät kustakin varastoon tuodusta tuoteluokasta varastokirjanpitoa.

3. Tuottajajärjestön on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle kuukausittain varastoon tuotujen tuotteiden tuontipäivä, laji, luokka ja määrä.

5 artikla

1. Yksityisen varastoinnin tuki myönnetään asianomaiselle tuottajajärjestölle vasta sen jälkeen, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että määrät, joiden osalta tukea on haettu, eivät ylitä asetuksen (EY) N:o 104/2000 25 artiklan 4 kohdassa säädettyä rajaa ja on varastoitu ja sen jälkeen saatettu uudelleen markkinoille tämän asetuksen mukaisesti.

2. Asianomaisten tuottajajärjestöjen on esitettävä hakemukset yksityisen varastoinnin tuesta jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille viimeistään neljän kuukauden kuluessa kyseisen kalastusvuoden päättymisestä.

3. Kansallisten viranomaisten on maksettava yksityisen varastoinnin tuki kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen tuottajajärjestö on esittänyt hakemuksen tuen maksusta täydellisenä.

6 artikla

Asianomaisen tuottajajärjestön hakemuksesta jäsenvaltion on myönnettävä kuukausittain yksityisen varastoinnin tuen ennakkoa kyseisen kuukauden ajalta haetuista määristä edellyttäen, että tuottajajärjestö on antanut vakuuden, joka on suuruudeltaan 105 prosenttia ennakon määrästä.

Ennakot lasketaan liitteessä vahvistetun menetelmän mukaisesti.

7 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1690/94.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

YKSITYISEN VARASTOINNIN TUEN ENNAKON LASKEMINEN [1]

Lajit: …… Kuukausi: ……

A Tukikelpoisten määrien laskeminen 15 prosentin vaihteluvälin rajoissa

1. Myyntiin saatetut määrät 1 päivästä tammikuuta kyseisen kuukauden viimeiseen päivään asti: . . . . . kg
2. Markkinoilta vedetyt ja yksityisen varastoinnin tukeen tarkoitetut määrät yhteensä samana aikana: . . . . . kg
3. Prosenttimäärä keskimäärin: . . . . . (2/1 × 100)
4. Yksityisen varastoinnin tukeen oikeutetut määrät (enintään 15 % myynnistä): . . . . . kg

B Kuukautta kohti maksettavan ennakon laskeminen:

Kuukausi, jona tuotteet tuotu varastoon	Tukikelpoiset määrät kuukausittain	Yksikkömääräinen tuki (EUR)	Tuen määrä (EUR)	Valuuttakurssi edellisen kuukauden 22 päivänä	Tuen määrä kansallisessa valuutassa
	1	2	3	4	5
Yhteensä					

Selittävät huomautukset:

B1 = Markkinoilta vedetyt ja varastoitaviksi tarkoitetut määrät kuukauden ensimmäisen ja viimeisen päivän välillä. Sarakkeen tietojen on vastattava kohdan A4 tukikelpoisia määriä.
B2 = Vuosittain vahvistetun tuen yksikkömäärä.
B3 = (B1 × B2)
B5 = Sarakkeen B3 määrää vastaava määrä kansallisessa valuutassa toimen toteuttamista edeltävän kuukauden 22 päivän valuuttakurssin mukaan.

Kuukausittainen ennakko (euroina tai kansallisessa valuutassa)

1. Kokonaistuki	2. Edellisinä kuukausina saadut ennakot yhteensä	3. Kyseiseltä kuukaudelta saatava ennakko (1—2)

[1] Laskelma perustuu mahdollisesti alustaviin tietoihin (vahvistettava kyseistä kuukautta seuraavien kahden kuukauden kuluessa).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2814/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden siirtotuen myöntämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) ja erityisesti sen 23 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 104/2000, jolla kumotaan neuvoston asetus (ETY) N:o 3759/92 ([2]) 1 päivästä tammikuuta 2001, säädetään tietyin edellytyksin myönnettävästä siirtotuesta asetuksen (EY) N:o 104/2000 liitteessä I tarkoitettujen ja markkinoilta poistettujen tuotteiden vakauttamista tai jalostusta ja varastointia varten. Siirtotukijärjestelmän asemaa yhteisessä markkinajärjestelyssä on arvioitu uudelleen sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (ETY) N:o 3759/92 ja tietyille kalastustuotteille maksettavan siirtotuen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3901/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1337/95 ([4]), ja kyseiseen tukeen oikeutettuja määriä on tämän arvioinnin perusteella lisätty. Tämän vuoksi on asianmukaista yksinkertaistaa kyseisen järjestelmän edellyttämiä menettelyjä ja korvata asetus (EY) N:o 3901/92 tällä asetuksella.

(2) Tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten vahvistamisesta 26 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2406/96 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2578/2000 ([6]), 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ainoastaan luokkaan B luokitellut tuotteet eivät ole yhteisen markkinajärjestelyn interventiomekanismin mukaiseen tukeen kelpoisia. Koska ainoastaan luokkiin "ekstra", "E" ja "A" kuuluvat tuotteet ovat oikeutettuja siirtotukeen, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklassa, kyseiseen tukeen oikeutettujen määrien laskemisen olisi perustuttava yksinomaan näihin tuoteluokkiin.

(3) Markkinoiden vakauttamispyrkimysten edistämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla tuottajajärjestöt, jotka eivät noudata yhteisön vetäytymishintaa koko kalastusvuoden ajan, olisi suljettava taloudellisen korvauksen siirtotuen ulkopuolelle.

(4) Asetuksen (EY) N:o 104/2000 2 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten johdonmukainen noudattaminen on määräävä tekijä hinnan muodostuksessa ja osatekijä markkinoiden vakauttamisessa. Sen vuoksi olisi tukikelpoisista määristä myönnettävän siirtotukikorvauksen edellytyksenä oltava se, että kyseisiä vaatimuksia noudatetaan kaikkien niiden kyseisen tuotteen määrien osalta, jotka tuottajajärjestöt tai niiden jäsenet ovat saattaneet myyntiin kalastusvuoden kuluessa.

(5) Siirtotukimekanismi ja markkinoilta vetämisen taloudellinen korvausmekanismi ovat toimintansa puolesta rinnakkaisia ja toisiaan täydentäviä, ja molemmilla pyritään asianomaisten tuotteiden markkinoiden vakauttamiseen. Niihin edellytyksiin, joiden perusteella määrille voidaan myöntää tukea näistä mekanismeista, samoin kuin sallitun vaihteluvälin sekä sellaisen todistusasiakirjan käyttöön, jota vaaditaan vedettäessä tuotteita markkinoilta jossain toisessa jäsenvaltiossa, olisi sovellettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kalastustuotteiden markkinoilta vetämistä koskevan taloudellisen korvauksen osalta 15 päivänä marraskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2509/2000 ([7]) säädettyjä edellytyksiä.

(6) Tuotteiden laadun varmistamiseksi ja niiden saatavuuden parantamiseksi markkinoilla olisi määriteltävä tukikelpoisten toimien vähimmäisvaatimukset sekä kyseisten tuotteiden varastointia ja markkinoille uudelleen saattamista koskevat edellytykset.

(7) Tuottajajärjestöjen olisi osallistuttava siirtotukimekanismin täytäntöönpanoon liittyvien kulujen kattamiseen, ja sen vuoksi tuen suuruus olisi määritettävä vakauttamistoimien ja varastoinnin aiheuttamien todellisten teknisten kulujen sekä rahoituskulujen perusteella. Tekniset kulut olisi täsmennettävä mekanismin puitteissa aiheutuneiden välittömien kulujen perusteella. Jotta vältytään työläältä tietojenvaihdolta yritysten kanssa ja monimutkaisilta vuotuisilta laskutoimituksilta, rahoituskuluille olisi vahvistettava kiinteä summa, jota mukautetaan koron perusteella, joka määritetään interventioiden rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1883/78 ([8]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1259/96 ([9]), 5 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.
([2]) EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1.
([3]) EYVL L 392, 31.12.1992, s. 29.
([4]) EYVL L 129, 14.6.1995, s. 5.
([5]) EYVL L 334, 23.12.1996, s. 1.
([6]) EYVL L 298, 25.11.2000, s. 1.
([7]) EYVL L 289, 16.11.2000, s. 11.
([8]) EYVL L 216, 5.8.1978, s. 1.
([9]) EYVL L 163, 2.7.1996, s. 10.

(8) Tarkastusten tehokkuuden lisäämiseksi tuensaajilla olisi oltava velvollisuus pitää kirjaa varastosta ja toimitettava sitä koskevat tiedot jäsenvaltiolle. Mekanismin hallinnoinnin kannalta riittää varastokirjanpito varastoinnin vähimmäisaikojen osalta.

(9) Olisi säädettävä menettelystä siirtotukihakemusten maksamiseksi sekä ennakkomaksujen myöntämisestä ja asiaa koskevan vakuuden määrästä.

(10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kalastustuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirtotukeen oikeutetut tuotemäärät on laskettava ainoastaan niiden määrien perusteella, jotka on luokiteltu kyseisen asetuksen 2 artiklassa vahvistettujen kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisesti ”ekstra”-, ”E”- ja ”A”-luokkaan kuuluviksi.

2 artikla

1. Siirtotukea maksetaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuottajajärjestöille.

2. Siirtotuen myöntämisen edellytyksenä tukikelpoisille määrille kunkin tuotteen tai tuoteryhmän osalta on, että kaikkien tuottajajärjestöjen tai niiden jäsenten kalastusvuoden kuluessa myyntiin saattamien määrien on oltava ennakolta luokiteltuja asetuksen (EY) N:o 104/2000 2 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisesti.

3. Asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaatimukset on täytetty, kun tuotteet luokitellaan mainitun asetuksen 2 artiklassa säädettyjen kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisesti.

3 artikla

1. Siirtotuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuotteisiin kohdistetaan niiden markkinoilta vetämistä seuraavien 48 tunnin aikana yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklan 4 kohdassa säädetty jalostustoimi. Kyseisten toimien toteuttajana voi olla asianomainen tuottajajärjestö tai yritys, jolle tuottajajärjestö toimittaa tuotteet.

Ennen jalostustoimia tuotteet on varastoitava olosuhteissa, joilla taataan niiden alkuperäisen tuoreusluokan säilyminen.

2. Rajoittamatta jäsenvaltioissa sovellettavien tiukempien kansallisten määräysten tai kauppavaatimusten soveltamista eri jalostusmuotojen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

a) jäädyttämisen on tapahduttava tarkoituksenmukaisissa laitoksissa, jotka mahdollistavat muun muassa – 18 °C:n lämpötilan saavuttamisen nopeasti tuotteen sisällä;

b) suolauksen on tapahduttava käyttäen menetelmää, jolla varmistetaan, että jalostetun tuotteen suolapitoisuus on vähintään 16 prosenttia;

c) kuivaamisen on tapahduttava siten, että jalostetun tuotteen vesipitoisuus on enintään 50 prosenttia;

d) marinoimisen on tapahduttava siten, että tuote käsitellään viinietikalla tai elintarvikehapolla, suolalla ja aromaattisilla mausteilla kuumentamatta tuotetta ja tuotteen pH on enintään 4,8;

e) pastöroimisen on tapahduttava siten, että tuotteen sisälämpötila on vähintään 75 °C vähintään 15 minuutin ajan.

3. Syötävien isotaskurapujen säilyttäminen varastoimalla elävät tuotteet kiinteisiin säiliöihin tai häkkeihin, joissa on meri- tai suolavettä ja jotka ovat jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiä, hyväksytään siirtotuen myöntämiselle edellytettäväksi säilyttämiseksi.

4 artikla

1. Siirtotukea voidaan myöntää ainoastaan niille tuotteille, jotka lopullisen jalostuksen jälkeen täyttävät 2 ja 3 kohdassa säädetyt vähimmäisvaatimukset varastoinnille ja tuotteiden saattamiselle uudelleen markkinoille.

2. Jäädytettyjen tuotteiden osalta varastoinnin on kestettävä vähintään viisi päivää siitä päivästä lukien, kun jalostus on saatettu päätökseen, ja varastointilämpötila saa olla enintään – 18 °C.

Suolattujen, marinoitujen, keitettyjen tai pastöroitujen tuotteiden varastoinnin on kestettävä vähintään viisi päivää siitä päivästä lukien, kun jalostus on saatettu päätökseen.

Kuivattujen tuotteiden osalta varastoinnin on kestettävä vähintään viisi päivää, lämpötila ei saa olla yli 4 °C ja ilman kosteuden on oltava asianmukainen.

Kaikkien säiliöissä tai häkeissä varastoitujen tuotteiden varastoinnin on kestettävä vähintään viisi päivää.

3. Kaikki tuotteet on saatettava uudelleen markkinoille tasalaatuisina erinä lajeittain noudattaen kussakin jäsenvaltiossa voimassa olevia määräyksiä ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden kaupan pitämisestä.

Säiliöissä tai häkeissä elävinä varastoidut tuotteet on saatettava uudelleen markkinoille olosuhteissa, jotka eivät vaikeuta kyseessä olevan tuotannon tavanomaista menekkiä.

4. Markkinoille uudelleen saatettuihin tuotteisiin ei saa kohdistaa uusia varastointitoimia tuen saamiseksi.

5 artikla

1. Siirtotuen suuruus vahvistetaan ennen kunkin kalastusvuoden alkamista asetuksen (EY) N:o 104/2000 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Siirtotuki vahvistetaan painoyksikköä kohti, ja se viittaa asetuksen (EY) N:o 104/2000 liitteessä I olevan kunkin tuotteen nettopainoon.

2. Tuen määrä lasketaan kyseisten tuotteiden vakauttamista ja varastointia varten välttämättömiin toimiin liittyvien, yhteisössä edeltävän kalastusvuoden aikana kirjattujen todellisten teknisten kulujen ja rahoituskulujen perusteella.

3. Teknisiä kuluja ovat seuraavaat:

a) energiakulut;

b) varastoinnista ja varaston purkamisesta aiheutuvat työvoimakulut;

c) pakkausmateriaalikulut;

d) jalostuskulut (valmistusaineet);

e) kuljetuskulut aluksen purkamispaikasta jalostuspaikkaan.

4. Rahoituskulut ovat kiinteämääräiset 10 euroa tonnilta vuodelta 2001. Sen jälkeen tätä kiinteää summaa tarkistetaan joka vuosi soveltaen korkoa, joka määritetään vuosittain asetuksen (ETY) N:o 1883/78 5 artiklan mukaisesti.

5. Kalastusvuodeksi vahvistettu siirtotukisumma koskee tuotteita, joiden varastointi on alkanut kyseisen kalastusvuoden aikana varastoinnin päättymisajankohdasta riippumatta.

6. Komission asetuksen (ETY) N:o 2509/2000 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 3 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan säännöksiä on sovellettava soveltuvan osin asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklan 1 kohdassa säädettyyn siirtotukijärjestelmään.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, että tuotteet, joille siirtotukea haetaan, ovat siihen oikeutettuja.

2. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun varastoinnin vähimmäisajan osalta tuottajajärjestöjen on huolehdittava, että tuensaajat pitävät kustakin varastoon tuodusta tuoteluokasta varastokirjanpitoa.

3. Tuottajajärjestön on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle kuukausittain varastoon tuotujen tuotteiden tuontipäivä, laji, luokka ja määrä.

7 artikla

1. Siirtotuki maksetaan tuottajajärjestölle vasta sen jälkeen, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että määrät, joille tukea on haettu, eivät ylitä asetuksen (EY) N:o 104/2000 23 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajaa, ja on joko jalostettu ja varastoitu tai säilytetty ja sen jälkeen saatettu uudelleen markkinoille tämän asetuksen mukaisesti.

2. Asianomaisten tuottajajärjestöjen on esitettävä hakemukset tuen maksamisesta jäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle neljän kuukauden kuluessa kyseisen kalastusvuoden päättymisestä. Asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava hakemuksessa ilmoitettavat tiedot.

3. Kansallisten viranomaisten on maksettava siirtotuki kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen tuottajajärjestö on esittänyt hakemuksen tuen maksusta täydellisenä.

8 artikla

Asianomaisen tuottajajärjestön hakemuksesta jäsenvaltioiden on myönnettävä kuukausittain siirtotuen ennakkoa niiden määrien osalta, joille haetaan tukea kyseisen kuukauden aikana edellyttäen, että tuottajajärjestö on antanut vakuuden, joka on suuruudeltaan 105 prosenttia ennakon määrästä.

Ennakot lasketaan liitteessä vahvistetun menetelmän mukaisesti.

9 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedoksi siirtotuen myöntämisestä vastaavan elimen nimi ja osoite.

2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2001 ja aina, kun näitä toimenpiteitä muutetaan.

10 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3901/92.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

SIIRTOTUEN ENNAKON LASKEMINEN ([1])

Lajit: …… Kuukausi: ……

A Tukikelpoisten määrien laskeminen 18 prosentin vaihteluvälin rajoissa

1. Myyntiin saatetut tuoreusluokkaan ”E” ja ”A” kuuluvat määrät 1 päivästä tammikuuta kyseisen kuukauden viimeiseen päivään asti: . . . . . kg
2. Markkinoilta vedetyt ja siirtotukea varten tarkoitetut tuoreusluokkaan ”E” ja ”A” kuuluvat määrät yhteensä samana aikana: . . . . . kg
3. Prosenttiosuus keskimäärin: . . . . . (2 : 1 × 100)
4. Siirtotukeen oikeutetut määrät (enintään 18 % myynnistä ([2])): . . . . . kg

B Kuukautta kohti maksettavan ennakon laskeminen

Kuukausi, jona varastoidut tuotteet vedetty markkinoilta	Siirretyt tukikelpoiset määrät kuukausittain	Yksikkömääräinen tuki (EUR)	Tuen määrä (EUR)	Muuntokurssi edellisen kuukauden 22 päivänä	Tuen määrä kansallisena valuuttana
	1	2	3	4	5
Yhteensä					

Selittävät huomautukset:

B1 = Markkinoilta vedetyt ja varastoitaviksi tarkoitetut määrät kuukauden ensimmäisen ja viimeisen päivän välillä. Sarakkeen tietojen on vastattava tukikelpoisia määriä kohdassa A4.

B2 = Vuosittain vahvistetun tuen yksikkömäärä jalostustyypin mukaisesti.

B3 = (B1 × B2)

B5 = Sarakkeen B3 määrää vastaava määrä kansallisena valuuttana varastoitujen tuotteiden markkinoilta vetämistä koskevan toimen toteuttamista edeltävän kuukauden 22 päivän valuuttakurssin mukaan.

Kuukausittainen ennakko (euroina tai kansallisena valuuttana)

1. Tuen määrä yhteensä	2. Edellisinä kuukausina saadut ennakot yhteensä	3. Kyseiseltä kuukaudelta saatava ennakko (1—2)

([1]) Laskelman perusteena tarvittaessa alustavat tiedot (vahvistettava kyseistä kuukautta seuraavien kahden kuukauden aikana).

([2]) Vähennettynä määrillä, joille on myönnetty markkinoilta vetäytymisestä maksettavan taloudellisen korvauksen ennakkoa.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2815/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.

(2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2390/2000 ([6]), määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.

(4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

(5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY ([7]) hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ([8]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 87/1999 ([9]), mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden olettettuna valmistusajankohtana.

(7) Alkoholijuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.

(8) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.

(9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.
([5]) EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.
([6]) EYVL L 276, 28.10.2000, s. 3.
([7]) EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.
([8]) EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.
([9]) EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä:		
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	—	—
	– muissa tapauksissa	—	—
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja:		
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	—	—
	– muissa tapauksissa:		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	—	—
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	—	—
	– – muissa tapauksissa	—	—
1002 00 00	Ruis	3,142	3,142
1003 00 90	Ohra		
	– vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	—	—
	– muissa tapauksissa	—	—
1004 00 00	Kaura	2,956	2,956
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa:		
	– tärkkelys:		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	1,902	1,902
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,511	0,511
	– – muissa tapauksissa	2,354	2,354
	– CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi (4):		
	– – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	1,314	1,314
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,383	0,383
	– – muissa tapauksissa	1,766	1,766
	– vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,511	0,511
	– muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	2,354	2,354
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen:		
	– sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (2) 4 artiklan 5 kohtaa	1,902	1,902
	– – vietäessä alaryhmään 2208 (3) kuuluvia tavaroita	0,511	0,511
	– muissa tapauksissa	2,354	2,354

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	19,900	19,900
	– keskipitkäjyväinen	19,900	19,900
	– pitkäjyväinen	19,900	19,900
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	4,600	4,600
1007 00 90	Durra	—	—

(1) Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

(2) Kyseisen tavaran CN-koodi on 3505 10 50.

(3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet.

(4) CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2816/2000,
annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.

(3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95 ([6]), 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

(4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

(5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.

(6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(8) Tietyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.

(9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.
([5]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.
([6]) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 (1)	A00	EUR/t	32,96
1102 20 10 9400 (1)	A00	EUR/t	28,25
1102 20 90 9200 (1)	A00	EUR/t	28,25
1102 90 10 9100	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	A00	EUR/t	53,21
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	53,21
1103 13 10 9100 (1)	A00	EUR/t	42,37
1103 13 10 9300 (1)	A00	EUR/t	32,96
1103 13 10 9500 (1)	A00	EUR/t	28,25
1103 13 90 9100 (1)	A00	EUR/t	28,25
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	31,42
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	59,12
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	47,30
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	37,66
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	30,60
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	47,30
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	50,25
1104 23 10 9100	A00	EUR/t	35,31
1104 23 10 9300	A00	EUR/t	27,07
1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1104 30 90 9000	A00	EUR/t	5,89
1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1108 12 00 9200	A00	EUR/t	37,66
1108 12 00 9300	A00	EUR/t	37,66
1108 13 00 9200	A00	EUR/t	37,66
1108 13 00 9300	A00	EUR/t	37,66
1108 19 10 9200	A00	EUR/t	69,92
1108 19 10 9300	A00	EUR/t	69,92
1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1702 30 51 9000 (2)	A00	EUR/t	36,90
1702 30 59 9000 (2)	A00	EUR/t	28,25
1702 30 91 9000	A00	EUR/t	36,90
1702 30 99 9000	A00	EUR/t	28,25
1702 40 90 9000	A00	EUR/t	28,25
1702 90 50 9100	A00	EUR/t	36,90
1702 90 50 9900	A00	EUR/t	28,25
1702 90 75 9000	A00	EUR/t	38,66
1702 90 79 9000	A00	EUR/t	26,84
2106 90 55 9000	A00	EUR/t	28,25

(1) Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

(2) Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2817/2000,
annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95 ([3]) 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

(3) Laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle ”viljatuotteiden” luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä ”muille viljoille”, jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan.

(4) Tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat.

(5) Tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen.

(6) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(7) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51.

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Viljatuotteet	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	23,54
Viljatuotteet, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita	A00	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2818/2000,
annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 [2], ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 [4], ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93 [5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/1999 [6], ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa. Näin lasketut tuotantotuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi.

(2) On syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi.

(3) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
[3] EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
[4] EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.
[5] EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.
[6] EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2819/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), 1 artiklassa tarkoitetut tekijät.

(3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

(4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta viljaalan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	A00	EUR/t	11,00
1101 00 15 9130	A00	EUR/t	10,25
1101 00 15 9150	A00	EUR/t	9,50
1101 00 15 9170	A00	EUR/t	8,75
1101 00 15 9180	A00	EUR/t	8,25
1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1102 10 00 9500	A00	EUR/t	52,00
1102 10 00 9700	A00	EUR/t	41,00
1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 [1]
1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 [1]
1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 [1]
1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

[1] Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2820/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-valtioita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1701/2000 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2019/2000 ([6]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1701/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 15. ja 21. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 5,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.
([5]) EYVL L 195, 1.8.2000, s. 18.
([6]) EYVL L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2821/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2014/2000 ([5]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2014/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 15. ja 21. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 8,00 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.
([5]) EYVL L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2822/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2317/2000 ([5]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2317/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 15. ja 21. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.
([5]) EYVL L 267, 20.10.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2823/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 [2],

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 [4], ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1740/2000 [5].

(2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1740/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 15 ja 21 päivän joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 37,98 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
[3] EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.
[5] EYVL L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2824/2000,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2000,

kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]),

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 3 päivänä lokakuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2097/2000 ([5]) ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2097/2000.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 15. ja 21. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 33,40 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.
([5]) EYVL L 249, 4.10.2000, s. 15.

KOMISSION DIREKTIIVI 2000/81/EY,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2000,

viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä annetun neuvoston direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun neuvoston direktiivin 86/363/ETY sekä torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/362/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/58/EY ([2]), ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/363/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/58/EY, ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukein hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/58/EY, ja erityisesti sen 7 artiklan,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/68/EY ([6]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Uusi tehoaine spiroksamiini sisäällytettin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I komission direktiivillä 1999/73/EY ([7]) käytettäväksi ainoastaan sienitautien torjunta-aineena määrittelemättä kuitenkaan sellaisia erityisiä olosuhteita, jotka vaikuttavat kasvustoihin, joita voidaan käsitellä spiroksamiinia sisältävillä kasvinsuojelutuotteilla.

(2) Mainittu liitteeseen I sisällyttäminen perustui sellaisen komissiolle toimitetun tiedon arviointiin, joka koski ehdotettua käyttöä viljojen ja viiniköynnösten sienitautien torjunta-aineena. Eräät jäsenvaltiot ovat toimittaneet viljojen ja viiniköynnösten käsittelyä koskevat tiedot direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan vaatimusten mukaisesti. Käytettävissä olevat tiedot on käyty läpi, ja ne riittävät tiettyjen jäämien enimmäismäärien vahvistamiseen.

(3) Silloin kun lopullista tai väliaikaista jäämien enimmäismäärää ei ole vahvistettu yhteisön tasolla, jäsenvaltion on vahvistettava väliaikainen kansallinen jäämien enimmäismäärä direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti ennen käytön sallimista.

(4) Kun spiroksamiini sisällytettiin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, spiroksamiinin tekninen ja tieteellinen arviointi oli saatettu loppuun komission spiroksamiinia koskevana tarkastuskertomuksena 12 päivänä toukokuuta 1999. Tässä tarkastuskertomuksessa spiroksamiinin hyväksyttävä päiväsaanti (ADI-arvo) asetettiin 0,025 milligrammaan kilogrammassa painokiloa kohti päivässä. Spiroksamiinilla käsiteltyjen elintarvikkeiden kuluttajien elinikäinen altistuminen on arvioitu Euroopan yhteisössä kaytettävien menetelmien ja käytänteiden mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat ohjeet ([8]), eikä tässä direktiivissä vahvistettava jäämien enimmäismäärä laskelmien mukaan ylitä hyväksyttävää päiväsaantia.

([1]) EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.
([2]) EYVL L 244, 29.9.2000, s. 78.
([3]) EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43.
([4]) EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.
([5]) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.
([6]) EYVL L 276, 28.10.2000, s. 41.
([7]) EYVL L 206, 5.8.1999, s. 16.
([8]) GEMS/Food Programme -ohjelman yhteistyössä elintarvikkeiden torjunta-ainejäämiä käsittelevän Codex-komitean kanssa laatimat ohjeet torjunta-ainejäämien ravinnon kautta tapahtuvan altistumisen arvioimiseksi. Maailman terveysjärjestön julkaisu, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

(5) Akuutteja myrkytysvaikutuksia, jotka edellyttäisivät akuutin altistumisen viiteannoksen asettamista, ei havaittu spiroksamiinin sisällyttämistä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I edeltäneen arvioinnin ja käsittelyn yhteydessä.

(6) Joidenkin maataloustuotteiden osalta spiroksamiinin käyttöolosuhteet oli jo määritetty tavalla, joka mahdollistaa jäämien loppulisten enimmäismäärien vahvistamisen.

(7) On aiheellista asettaa jäämien väliaikaiseksi enimmäismääräksi analyysiherkkyyden alaraja neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY soveltamisalaan kuuluville tuotteille, joita ei ole sallittu, jotta taattaisiin kuluttajien riittävä suoja kyseisissä tuotteissa tai niiden pinnalla oleville jäämille altistumista vastaan. Tällainen yhteisön tasolla vahvistettava jäämien väliaikainen enimmäismäärä ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta sprioksamiinille väliaikaista jäämien enimmäismäärää direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja direktiivin 91/414/ETY liitteen VI ja erityisesti siinä olevan B osan 2.4.2.3 kohdan mukaisesti. Neljää vuotta on pidettävä riittävänä ajanjaksona, jonka kuluessa spiroksamiinin tulevat käyttöalat suurimmalta osaltaan vahvistetaan. Tämän ajan jälkeen jäämien väliaikaisten enimmäismäärien pitäisi muuttua lopullisiksi.

(8) Yhteisö on antanut komission direktiiviluonnoksen tiedoksi WTO:lle, jonka huomautukset on otettu huomioon direktiivin viimeistelyssä. Komissio tutkii mahdollisuutta vahvistaa jäämien enimmäismäärät tuontia varten tietyille torjunta-aine/viljelykasvi -yhdistelmille sille toimitettujen hyväksyttävien tietojen pohjalta.

(9) Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto ja erityisesti sen torjunta-aineilla käsiteltyjen elintarvikkeiden kuluttajien suojelua koskevat neuvot ja suositukset on otettu huomioon.

(10) Tämä direktiivi on pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukainen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 86/362/ETY liitteessä II olevaan A osaan seuraavaa:

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä mg/kg	
”Spiroksamiini	0,3 (p)	Ohra ja kaura
	0,05 (p) (*)	Muut viljalajit

(*) analyysiherkkyyden alaraja
(p) jäämien väliaikainen enimmäismäärä”.

2 artikla

Lisätään direktiivin 86/363/ETY liitteessä II olevaan B osaan seuraavat torjunta-ainejäämät:

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä (mg/kg)		
	”Liha, rasva mukaan luettuna, lihavalmisteet, muut eläimenosat ja eläinrasvat, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 ja 1602,	Maito ja maitotuotteet, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0401, 0402, 0405 00 ja 0406	Kuorelliset tuoreet munat, linnunmunat ja munankeltuaiset, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0407 00 ja 0408
Spiroksamiinikarboksyylihappo spiroksamiinina ilmoitettuna	0,2 (p) ex 0206 Munuainen, maksa 0,05 (p) (*) Muut tuotteet	0,02 (p)	0,05 (p) (*)

(*) analyysiherkkyyden alaraja.
(p) jäämien väliaikainen enimmäismäärä”.

3 artikla

Lisätään direktiivin 90/642/ETY liitteeseen II tämän direktiivin liitteen sisältö.

4 artikla

1. Kun direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden spiroksamiinijäämien enimmäismäärät ilmoitetaan muodossa "(p)", se tarkoittaa, että määrät ovat väliaikaisia (p = provisional) direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan säännösten mukaisesti.

2. Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen liitteissä olevat spiroksamiinijäämien väliaikaiset enimmäismäärät lakkaavat olemasta väliaikaisia, ja niistä tulee lopullisia direktiivin 86/362/ETY ja direktiivin 86/363/ETY 4 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 90/642/ETY 3 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

5 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viitaukset tehdään.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Tuoteryhmiä ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja niiden enimmäismäärät (mg/kg)
	Spiroksamiini
1. **Hedelmät, tuoreet, kuivatut tai keittämättömät, jäädyttämällä säilötyt ei lisättyä sokeria; pähkinät**	
i) SITRUSHEDELMÄT	0,05 (p) (*)
Greipit	
Sitruunat	
Limetit	
Mandariinit (klementiinit ja muut hybridit mukaan luettuina)	
Appelsiinit	
Pomelot	
Muut	
ii) PUIDEN PÄHKINÄT (kuorelliset tai kuorettomat)	0,05 (p) (*)
Mantelit	
Parapähkinät	
Cashewpähkinät	
Kastanjat	
Kookospähkinät	
Hasselpähkinät	
Australianpähkinät	
Pekaanipähkinät	
Männynsiemenet	
Pistaasipähkinät	
Saksanpähkinät	
Muut	
iii) SIEMENHEDELMÄT	0,05 (p) (*)
Omenat	
Päärynät	
Kvittenit	
Muut	
iv) KIVELLISET HEDELMÄT	0,05 (p) (*)
Aprikoosit	
Kirsikat	
Persikat (nektariinit ja niiden kaltaiset hybridit mukaan luettuina)	
Luumut	
Muut	
v) MARJAT JA PIENHEDELMÄT	
a) Syötäviksi ja viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet	1 (p)
Syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	
Viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet	
b) Mansikat (muut kuin luonnonvaraiset)	0,05 (p) (*)
c) Vatukat (muut kuin luonnonvaraiset)	0,05 (p) (*)
Karhunvatukat	
Sinivatukat	
Jättivatukat	
Vadelmat	
Muut	

Tuoteryhmiä ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja niiden enimmäismäärät (mg/kg)
	Spiroksamiini
d) Muut pienhedelmät ja marjat (muut kuin luonnonvaraiset) Mustikat Karpalot Herukat (puna-, musta- ja valkoherukat) Karviaiset Muut	0,05 (p) (*)
e) Luonnonvaraiset marjat ja hedelmät	0,05 (p) (*)
vi) MUUT HEDELMÄT Avokadot Banaanit Taatelit Viikunat Kiivit Kumkvatit Litsit Mangot Oliivit Passionhedelmät Ananakset Granaattiomenat Muut	0,05 (p) (*)
2. **Vihannekset, tuoreet tai keittämättömät, jäädytetyt tai kuivatut**	0,05 (p) (*)
i) JUUREKSET JA JUURIMUKULAT Punajuuret Porkkanat Mukulaselleri Piparjuuret Maa-artisokat Palsternakat Juuripersiljat Retiisitja retikat Kaurajuuret Bataatit Lantut Nauriit Jamssit Muut	
ii) SIPULIT Valkosipulit Sipulit Salottisipulit Varhaissipulit Muut	
iii) HEDELMÄVIHANNEKSET a) Koisokasvit Tomaatit Paprikat Munakoisot Muut	

Tuoteryhmiä ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja niiden enimmäismäärät (mg/kg)
	Spiroksamiini
b) Syötäväkuoriset kurkkukasvit	
Kurkut	
Pikkukurkut	
Kesäkurpitsat	
Muut	
c) Paksukuoriset kurkut ja kurkkukasvit	
Melonit	
Kurpitsat	
Vesimelonit	
Muut	
d) Sokerimaissi	
iv) KAALIT	
a) Kaalit (kukinnon muodostavat)	
Parsakaali	
Kukkakaali	
Muut	
b) Kerivät kaalit	
Ruusukaali	
Keräkaali	
Muut	
c) Lehtikaalit	
Kiinankaalit	
Lehtikaalit	
Muut	
d) Kyssäkaali	
v) LEHTIVIHANNEKSET JA YRITIT	
a) Salaattikasvit	
Vihanneskrassi	
Vuonankaali	
Lehtisaalaatti	
Endiivi	
Muut	
b) Pinaatti ja sen kaltaiset vihannekset	
Pinaatti	
Mangoldi	
Muut	
c) Vesikrassi	
d) Salaattisikuri	
e) Yrtit	
Kirveli	
Ruohosipuli	
Persilja	
Yrttiselleri	
Muut	
vi) PALKOKASVIT (tuoreet)	
Pavut (silpimättömät)	
Pavut (silvityt)	
Herneet (silpimättömät)	
Herneet (silvityt)	
Muut	

Tuoteryhmiä ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja niiden enimmäismäärät (mg/kg)
	Spiroksamiini
vii) VARSIVIHANNEKSET	
Parsat	
Kardoni	
Lehtisellerit	
Fenkoli	
Latva-artisokka	
Purjo	
Raparperi	
Muut	
viii) SIENET	
a) Viljellyt sienet	
b) Luonnonvaraiset sienet	
3. **Kuivatut palkokasvit**	0,05 (p) (*)
Pavut	
Linssit	
Herneet	
Muut	
4. **Öljysiemenet**	0,05 (p) (*)
Pellavansiemenet	
Maapähkinät	
Unikonsiemenet	
Seesaminsiemenet	
Auringonkukansiemenet	
Rapsinsiemenet	
Soijapavut	
Sinapinsiemenet	
Puuvillansiemenet	
Muut	
5. **Perunat**	0,05 (p) (*)
Varhaisperunat	
Varastoperunat	
6. **Tee** (kuivatut lehdet ja lehtiruodit, fermentoitu ja muut, *Camellia sinensis* -laji)	0,1 (p) (*)
7. **Humala** (kuivattu), myös pelleteiksi valmistetut tai jauhetut humalantähkät	0,1 (p) (*)

(*) Analyysiherkkyyden alaraja.
(p) Väliaikainen enimmäismäärä.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä joulukuuta 2000,

tekstiilituotteiden kauppaa koskevien sopimusten tekemisestä tiettyjen kolmansien maiden kanssa (Valko-Venäjän tasavalta, Nepalin kuningaskunta, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kiinan kansantasavalta, Ukraina, Egyptin arabitasavalta)

(2000/804/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio on neuvotellut Euroopan yhteisön puolesta tekstiilituotteiden kauppaa koskevat sopimukset tiettyjen kolmansien maiden kanssa.

(2) Näitä sopimuksia on sovellettu väliaikaisesti vastavuoroisesti [1].

(3) Kirjeenvaihtona Kazakstanin tasavallan kanssa tehty tekstiilituotteiden kauppaa koskeva sopimus on allekirjoitettu 27 päivänä kesäkuuta 2000 edellyttäen, että se hyväksytään.

(4) Nämä sopimukset olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Vahvistetaan ja allekirjoitetaan yhteisön puolesta liitteessä luetellut sopimukset.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilö tai henkilöt, jolla tai joilla on valtuudet allekirjoittaa edellä mainitut sopimukset, Kazakstania koskevaa sopimusta [2] lukuun ottamatta, yhteisöä sitovasti.

[1] Neuvoston päätös (Nepalin kuningaskunta) 2000/72/EY (EYVL L 32, 7.2.2000, s. 1) ja neuvoston päätökset (Valko-Venäjän tasavalta) 1999/869/EY; (EYVL L 336, 29.12.1999, s. 26); (entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia) 1999/875/EY (EYVL L 344, 31.12.1999, s. 1); (Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan) 1999/867/EY (EYVL L 343, 31.12.1999, s. 1); (Kiinan kansantasavalta) 1999/876/EY (EYVL L 345, 31.12.1999, s. 1); (Ukraina) 1999/871/EY (EYVL L 337, 30.12.1999, s. 43); (Egyptin arabitasavalta) 2000/3/EY (EYVL L 2, 5.1.2000, s. 68).

[2] Kazakstania koskeva sopimus on allekirjoitettu 27 päivänä kesäkuuta 2000 sillä edellytyksellä, että sopimus päätetään tehdä.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
H. VÉDRINE

LIITE

— Euroopan yhteisön ja Valko-Venäjän tasavallan kirjeenvaihtona tehdyn Euroopan yhteisön ja Valko-Venäjän tasavallan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan sopimuksen muuttamista koskeva sopimus, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 1999/869/EY [1] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja Nepalin kuningaskunnan välinen tekstiilituotteiden kauppaa koskeva sopimus, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 2000/72/EY [2] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian tekstiilituotteiden kauppaa koskeva sopimus, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 1999/875/EY [3] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja tiettyjen kolmansien valtioiden (Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan) tekstiilituotteiden kauppaa koskevat kirjeenvaihtona tehdyt sopimukset, joita sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 1999/867/EY [4] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan tekstiilituotteiden kauppaa koskevien sopimusten muuttamisesta kirjeenvaihtona tehty sopimus, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 1999/876/EY [5] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja Ukrainan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan sopimuksen muuttamisesta tehdyn Euroopan yhteisön ja Ukrainan kirjeenvaihtona tehty sopimus, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 1999/871/EY [6] nojalla.

— Euroopan yhteisön ja Egyptin arabitasavallan tekstiilituotteiden kauppaa koskeva yhteisymmärryspöytäkirja, jota sovelletaan väliaikaisesti neuvoston päätöksen 2000/3/EY [7] nojalla.

[1] EYVL L 336, 29.12.1999, s. 26.
[2] EYVL L 32, 7.2.2000, s. 1.
[3] EYVL L 344, 31.12.1999, s. 1.
[4] EYVL L 343, 31.12.1999, s. 1.
[5] EYVL L 345, 31.12.1999, s. 1.
[6] EYVL L 337, 30.12.1999, s. 43.
[7] EYVL L 2, 5.1.2000, s. 68.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä huhtikuuta 2000,
Ranskan sianliha-alalle myöntämästä valtiontuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1169)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/805/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I

MENETTELY

(1) Ranskan hallituksen päätöksestä myöntää tukea siankasvattajille julkaistiin 11 päivänä syyskuuta 1998 lehtiartikkeli, jonka perusteella maatalouden pääosaston pääjohtaja esitti Ranskan viranomaisille 15 päivänä syyskuuta 1998 päivätyn tuen ilmoittamista koskevan vaatimuksen.

(2) Ranskan viranomaiset ilmoittivat kyseisistä toimenpiteistä 2 päivänä lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 9 päivänä lokakuuta 1998. Täydentäviä tietoja pyydettiin 28 päivänä lokakuuta 1998 lähetetyllä kirjeellä, jossa kehotettiin toimittamaan viipymättä asiakirjat tukea koskevista teknisistä menettelytavoista. Lisäksi kirjeessä muistutettiin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdasta, jossa kielletään valtiontuet. Kirjeessä palautettiin niin ikään mieliin yhteismarkkinoille soveltumattomien tukien takaisinperimistä koskeva periaate. Maatalouden pääosasto vastaanotti asiaa koskevat täydentävät lisätiedot 27 päivänä marraskuuta 1998, 1 päivänä joulukuuta 1998 ja 2 päivänä joulukuuta 1998.

(3) Komissio ilmoitti 22 päivänä joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä nro SG(98) D/12216 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta kyseisen tuen osalta.

(4) Päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [1]. Komissio kehotti muita jäsenvaltioita ja muita asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisistä tukitoimenpiteistä.

(5) Komissio vastaanotti menettelyn aloittamisen yhteydessä 31 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä Tanskan viranomaisten huomautukset. Ranskan viranomaiset toimittivat huomautuksensa 12 päivänä helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

(6) Komissio lähestyi uudelleen Ranskan viranomaisia 1 päivänä kesäkuuta 1999 ja 20 päivänä lokakuuta 1999 päivätyillä maatalousosaston pääjohtajan kirjeillä. Ranskan viranomaiset vastasivat niihin 24 päivänä marraskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

II

KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

(7) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 2 päivänä lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellä kyseisen tukitoimenpiteen osalta seuraavaa: ”Hintojen äkillisen alenemisen ja yhteisön ennennäkemättömän ylituotannon aiheuttaman sianliha-alan kriisin vuoksi Ranskan viranomaiset ovat hyväksyneet yhteisössä päätettyjen markkinatoimenpiteiden lisäksi eräitä sosiaalisia ja rahoitustoimenpiteitä”. Kyseisten toimenpiteiden kuvaus annetaan jäljempänä.

[1] EYVL C 61, 3.3.1999, s. 7.

Stabiporc

(8) Ranskan viranomaiset haluavat elvyttää järjestelmän, joka koskee sianliha-alaa säännöstelevästä "Caisse professionnelle de régulation porcine" -kassasta (jäljempänä 'Stabiporc') suoritettavia takaisin maksettavia ennakkoja. Järjestelmän tarkoituksen on maksaa tuottajaryhmittymille ennakkomaksuja, jotka on maksettava takaisin kokonaisuudessaan, jotta nämä voisivat säännöstellä järjestelmään kuuluville siankasvattajille sianlihasta maksettavia hintoja. Tarkoituksena on näin ollen säännöstellä sianlihan tuotantokriisin koettelemien siankasvattajien tuloja. Stabiporc on yleishyödyllinen yhtiö, jonka tarkoituksena on yhdistää useiden rahoitusosapuolten tuki takaisinmaksettavien ennakkojen maksamiseksi siankasvattajille. Toimenpiteen toteuttaminen edellyttää eri osapuolten välistä yhteistoimintaa.

(9) Komissio on jo ilmaissut mielipiteensä kyseisestä järjestelmästä. Aiemmin on tehty kaksi kielteistä päätöstä [1] kyseisille tuensaajille tarkoitetuista, laittomiksi katsotuista tuista. Ennakkojen osuus oli huomattavasti markkinaosuuksia alhaisempi. Liha-alan sekä karja- ja siipikarjatalouden kansallinen ammattien välinen virasto Ofival (Office national interprofessionnel des viandes, de l'elevage, et de l'aviculture) (jäljempänä 'Ofival' maksoi ennakot, joita tuottajaryhmittymät eivät palauttaneet.

(10) Toimenpidettä muutetaan Euroopan komission aiemmissa päätöksissään tekemien huomautusten ottamiseksi huomioon. Näin ollen:

— julkishallinnon osallistuminen rajoittuu siihen, että se antaa Ofivalille luvan osallistua rahoituskumppanien kanssa lainan myöntämiseen. Kyseisen lainan määrä olisi 72 miljoonaa Ranskan frangia (noin 11 miljoonaa euroa). Lisäksi Ofival ei olisi takaajana takaisinmaksujen laiminlyöntien tai viivästymisten tapauksissa. Näin ollen Ofivalin ja Stabiporcin sopimuksissa mainittaisiin nimenomaisesti Ofivalin oikeus periä saatavat tuottajaryhmittymiltä viivästyskoroin, jos Ofivalin myöntämän lainan pääoman ja korkojen takaisinmaksua ei suoritettaisi tai sen suorittamisessa viivästyttäisiin.

— lainojen korko vahvistetaan tavanomaisen markkinakoron mukaisesti, toisin sanoen PIBOR-korko + 0,6 prosenttia. Sovellettava PIBOR-korkokanta on viimeisimmän tiedossa olevan vuosineljänneksen indeksin mukainen. Siankasvattajille myönnettävien lainojen takaisinmaksuaika vaihtelee taloussuhdanteen ja erityisesti markkinahintojen mukaan. Kiinteää korkokantaa sovelletaan joka tapauksessa yhden vuoden ajan, eikä se voi koskaan vuoden pituisten tai sitä lyhyempiaikaisten lainojen osalta olla alhaisempi kuin voimassa oleva viitekorko. Lainoja myönnetään ainoastaan vakavaraisille ryhmittymille.

[1] Komission päätökset 27. heinäkuuta 1994, (EYVL L 335, 23.12.1994, s. 82) (tuki C 8/94) ja 31. lokakuuta 1995 (EYVL L 114, 8.5.1996, s. 26) (tuki C 38/94).

Sosiaaliturvamaksujen suorituksen lykkääminen

(11) Julkiset viranomaiset tekevät departementeissa tarkastuksia määrittääkseen tilat, joilla on oikeus lykätä sosiaaliturvamaksujen suorittamista. Tilojen kohtaamien vaikeuksien todenmukaisuutta ja laajuutta arvioitaessa kiinnitetään huomiota erityisesti seuraaviin kolmeen perusteeseen:

— liikevaihdon huomattava lasku tai tuloksen lasku vuosina 1996 ja 1997 sekä vuoden 1998 ensimmäisinä kuukausina,

— tilan velkaantumisastetta lyhyellä aikavälillä lisäävät erityiset rahoitusvaikeudet,

— viiveet pankki- ja sosiaaliturvamaksujen suorittamisessa.

(12) Tarkastusten perusteella rahoitusvaikeuksissa oleville tiloille, joiden elinkelpoisuus ei kuitenkaan näiden vaikeuksien vuoksi kärsi, ehdotetaan mahdollisuutta porrastaa työntekijöiden maksamien sosiaaliturvamaksujen suorittaminen. Tämä ei kuitenkaan koske työnantajamaksuja. Toimenpiteen kustannukset on arvioitu kuudeksi miljoonaksi Ranskan frangiksi (noin 914 000 euroksi).

Tuensaajat

(13) Tuensaajina voivat olla ainoastaan yrittäjät, joiden tila on departementissa suoritetun tarkastuksen yhteydessä katsottu elinkelpoiseksi. Maksujen porrastamisesta eivät pääse osallisiksi yrittäjät, joilla on aikaisempina vuosina ollut perusteettomia maksuhäiriöitä. Toimenpiteen soveltaminen varataan kasvattajille, joiden liikevaihdosta 50 prosenttia tai enemmän tulee sikataloudesta (porsastuottajien osalta vastaava luku on 35 prosenttia). Lisäksi kasvattamojen on vastattava ympäristön suojelemiseksi luokitelluista laitoksista 18 päivänä heinäkuuta 1976 annetun lain nro 76-663 mukaista lupaa tai ilmoitusta.

Menettelytavat

(14) Maksuajat ovat enintään kaksi vuotta, ja ne voivat koskea maataloudessa työskentelevien itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmän teknisiä ja täydentäviä AMEXA-maksuja sekä eläkevakuutus-, perhe-etuus- ja leskeneläkemaksuja. Porrastus koskee ainoastaan ennakkojen maksamisen jälkeen vuoden 1998 osalle jäävää sosiaaliturvamaksujen saldoa, joka on 15—20 prosenttia sosiaaliturvamaksujen kokonaismäärästä.

(15) Sosiaaliturvamaksujen perintämenettelyjen vahvistaminen kuuluu MSA:n (mutualité sociale agricole) vakuutuskassoille, joiden tehtävänä on päättää, millä edellytyksin toimintaansa elvyttävät viljelijät voivat suorittaa maksunsa siten, etteivät he menetä sosiaaliturvaansa. Jos viljelijä ei noudata MSA-kassan määräämää maksuaikataulua, porrastustoimenpiteen soveltaminen keskeytetään välittömästi.

(16) Valtion toimenpiteiden tarkoituksena on täydentää MSA:n vakuutuskassojen tavanomaista toimintaa. Nämä eivät viljelijöiden vaikeuksien laajuuden vuoksi voi soveltaa sosiaaliturvamaksujen porrastusta kaikkiin tuottajiin, koska ne toimivat paikallisesti tietyille alueille rajoittuen. Sianliha-alaa koettelevan kriisin vakavuus on saattanut useat kasvattajat vaikeuksiin, joista voi olla merkittäviä sosiaalisia ja perhettä koskevia vaikutuksia (erityisesti koko sosiaaliturvan menettäminen). Julkishallinto on päättänyt edellä esitetyistä syistä ottaa osittain vastatakseen maksujen porrastamisesta aiheutuvat kustannukset.

Viimeaikaiset investoinnit

(17) Toimenpiteen tarkoituksena on ottaa vastattavaksi osa sikatalouden harjoittajien pankkilainojen koroista. Toimenpiteen perusteella otetaan vastattavaksi 3—5 prosenttia kaikista vuosina 1996—1998 otettujen lainojen koroista. Maksuhelpotus lasketaan ainoastaan pankkilainojen perusteella.

(18) Tukikelpoisia ovat ensisijaisesti siankasvattajat, jotka investoivat ensimmäistä kertaa sianlihatuotantoon. Tuensaajina olevien kasvattamojen on lisäksi oltava ympäristölainsäädännön mukaisia. Perhe-, kiinteistö- ja karjan kasvattamiseen myönnetyt lainat eivät ole tukikelpoisia.

(19) Ranskan viranomaiset ovat todenneet, että tällainen viimeaikaisten investointien tukijärjestelmä on ollut sianliha-alalla käytössä jo vuonna 1993. Komissio ilmaisi kantansa järjestelmän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille 27 päivänä heinäkuuta 1994 tekemässään päätöksessä (tuki NN 116/93, menettely C 9/94). Ranskan viranomaisten mukaan pientuottajien hyväksi toteutetut tukitoimenpiteet vastaavat viimeaikaisten investointien hyväksi toteutettuja toimenpiteitä. Suunnitellussa järjestelmässä otetaan huomioon seuraavat komission tekemät huomautukset:

— maksettavaksi otetaan ainoastaan jo toteutuneiden investointien rahoittamiseksi sovittujen lainojen korkoja,

— mahdollisesti jo myönnettyjen tukien ja uuden tuen yhteenlaskettu tukiekvivalentti ei saa ylittää komission yleisesti hyväksymiä enimmäismääriä. Tilanpidonaloittamistukien päällekkäisyyttä valvotaan erityisesti (nuorille viljelijöille toiminnan aloittamiseen tarkoitetut lainat ja avustukset), jotta yhteenlaskettu tukiekvivalentti noudattaisi yhteisön säätämiä tuen enimmäismääriä. Uudistamiseen tarkoitettujen lainojen ottajat ovat etuoikeutetussa asemassa,

— lainojen korot otetaan maksettaviksi uusien sovittujen lainojen korkokannan mukauttamisen jälkeen, jotta rahakoron vaihtelut voidaan ottaa huomioon. Tätä menettelyä on sovellettava ainoastaan elinkelpoisiin tiloihin erityisesti niissä tapauksissa, joissa nykyisistä lainoista syntyvät rahoituskustannukset vaarantavat tilojen toiminnan tai saattavat viedä yritykset konkurssiin.

(20) Toimenpiteen kustannukset on arvioitu 30 miljoonaksi Ranskan frangiksi (noin 4,5 miljoonaksi euroksi).

(21) Komissio on todennut ilmoitettujen toimenpiteiden tarkastelumenettelyn yhteydessä Stabiporcista, että elinkelpoisten tilojen hyväksi tehtävät tukitoimenpiteet on rajoitettava lainan myöntämiseen tavanomaisella markkinakorolla. Markkinakorko saadaan viitekorosta ja sen suuruudeksi oli vahvistettu tammikuussa 1999 4,30 prosenttia (yhdeksi vuodeksi vahvistettu pankkikorko). Ranskan viranomaiset ovat osoittaneet, että sovellettu korkoprosentti ole koskaan ollut voimassa olevaa viitekorkoa alhaisempi vuoden pituisissa tai lyhyempiaikaisissa lainoissa. Tähän toimenpiteeseen ei voida katsoa kuuluneen hyötyä eikä näin ollen tukeakaan.

(22) Sen sijaan komissio totesi menettelyn aloittamisen yhteydessä, että toimenpiteet, joissa oli kyse sosiaaliturvamaksujen suorittamisen lykkäämisestä ja pankkilainojen korkoja osittaisesta maksamisesta, hyödyttivät sianliha-alan tuottajia. Näin ollen kyseiset tuet eivät periaatteessa ole yhteismarkkinoille soveltuvia, jollei niihin voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia. Komissio ei käytettävissä olleiden tietojen perusteella havainnut seikkoja, joista se olisi voinut päätellä, että tuki, jolla näytti olevan toimintatuen ominaisuudet, soveltuu yhteismarkkinoille. Siinä tapauksessa, että Ranskan viranomaiset katsoivat, että kyseinen toimenpide noudattaisi vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettuja yhteisön suuntaviivoja [1], ne eivät olleet toimittaneet asianmukaisia tietoja, joiden perusteella komissio voisi todeta, oliko edellä mainittuja suuntaviivoja noudatettu. Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi aiheelliseksi aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn.

III

RANSKAN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

(23) Ranskan viranomaiset esittivät 12 päivänä helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa komission päätöksestä aloittaa ilmoitetun tuen osalta perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(24) Ranskan viranomaiset vahvistivat Stabiporc-järjestelmästä aiemmin toimitetut tiedot, jotka koskivat järjestelmän tavoitteita: tuottajaryhmittymille maksettavia ennakkomaksuja, jotka on maksettava takaisin kokonaisuudessaan, jotta ne voisivat säännöstellä järjestelmään kuuluville siankasvattajille maksettavia sianlihan hintoja, ja toimenpiteen toteuttamismenetelmiä: lainan myöntämistä markkinakorolla.

[1] EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2. Nämä suuntaviivat on korvattu uusilla suuntaviivoilla (EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2).

(25) Ranskan viranomaiset vahvistavat komissiolle jo toimitetut tiedot työntekijöiden maksamien sosiaaliturvamaksujen lykkäämisen muodossa annetun tuen ja viimeaikaisten investointien hyväksi toteutettujen toimenpiteiden osalta ja toteavat samalla, että molemmat toimenpiteet täyttävät vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen vaatimukset.

(26) Ranskan viranomaiset toteavat työntekijöiden maksamista sosiaaliturvamaksuista, että toimenpiteen tarkoituksena on porrastaa vuoden 1998 väliaikaisten maksujen maksamisen jälkeen suorittamattomien sosiaaliturvamaksujen maksaminen. Viranomaiset täsmentävät vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen perusteista seuraavaa:

a) Yrityksen elinkelpoisuuden palauttaminen pitkällä aikavälillä:

MSA:n kassalle vastuussa oleva lautakunta suorittaa departementeissa kunkin mahdollisen tuensaajan osalta tarkastuksen määrittääkseen elvytyskelpoiset viljelijät.

b) Kilpailun vääristämisen estäminen rakenteellisen ylituotannon koettelemalla alalla supistamalla tuotantokapasiteettia tai lopettamalla tuotanto peruuttamattomasti:

Suuntaviivojen 3.2.5.c.i kohdassa määrätyn poikkeuksen mukaan komissio voi, jollei muista edellytyksistä muuta johdu, luopua tuotantokapasiteetin supistamisvaatimuksesta tiettyjä tuoteluokkia tai toimijoita koskevien toimenpiteiden osalta, silloin kun tuettujen tuensaajien kokonaistuotemäärä ei ylitä kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolla kolmea prosenttia maan kyseisen tuotannon kokonaismäärästä.

Ranskan viranomaiset noudattavat tätä periaatetta, sillä toimenpiteen talousarvio on kuusi miljoonaa Ranskan frangia, ja kolme prosenttia Ranskan vuosittaisesta kokonaistuotannosta kolmen aiemman vuoden keskiarvo huomioon ottaen on arvoltaan 780 miljoonaa Ranskan frangia.

c) Tuki suhteutettuna rakenteiden uudistamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin ja hyötyyn:

Toimenpiteessä ei ole kyse siitä, että valtio maksaisi velkaantuneet määrät. Viljelijä maksaa osuutensa porrastettuna ja saa näin ollen vain maksuhuojennuksen.

d) Rakenneuudistussuunnitelman täydellinen toteuttaminen ja vuosikertomuksen toimittaminen komissiolle:

Ranskan viranomaiset sitoutuvat noudattamaan näitä molempia perusteita.

(27) Ranskan viranomaiset toteavat seuraavaa viimeaikaisten investointien hyväksi toteutettavan toimenpiteen yhdenmukaisuudesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen kanssa:

a) Yrityksen elinkelpoisuuden palauttaminen pitkällä aikavälillä:

Ofivalin kullekin tuensaajalle suorittaman tarkastuksen tarkoituksena on arvioida kasvattamojen mahdollisuudet selviytyä suhdannevaikeuksista. Tässä yhteydessä tehdään yksityiskohtainen analyysi otetuista lainoista ja vastaavista takaisinmaksuaikatauluista.

b) Kilpailun vääristymien estäminen rakenteellisen ylituotannon koettelemalla alalla vähentämällä tuotantokapasiteettia tai lopettamalla tuotanto peruuttamattomasti:

Ranskan viranomaiset vetoavat suuntaviivojen 3.2.5.c.i kohdassa määrättyyn poikkeukseen sillä perusteella, että toimenpiteen talousarvio on arvioitu 30 miljoonaksi Ranskan frangiksi ja että kolme prosenttia Ranskan vuosittaisesta kokonaistuotannosta, kun otetaan huomioon kolmen aiemman vuoden keskiarvo, on arvoltaan 780 miljoonaa Ranskan frangia ja määrältään 780 000 sikaa (*lähde*: EUROSTAT). Ranskan viranomaiset arvioivat alustavasti toimenpiteen koskevan 60 000 lihasian tuotantopaikkaa.

c) Tuki suhteutettuna rakenteiden uudistamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin ja hyötyyn:

Toimenpiteen tarkoituksena on maksaa 3—5 prosenttia vuosina 1996—1998 otetuista lainoista. Vuosina 1996, 1997 ja 1998 otetuilla lainoilla, erityisesti kaikkein vanhimmilla niistä, on huomattavasti korkeammat korot kuin mitä lainanottaja nykyään joutuu maksamaan. Tuolle ajalle tyypilliset korkoprosentit saattoivat olla 8,5, 7,6 tai 7,10 prosenttia, kun nykyinen PIBOR-korko on 3,85 prosenttia, jolloin pankkikorko on 4,5 prosenttia. Näin ollen tuki, jonka määrä on suhteutettu lainan määrään, vastaa vain osaa vuosittaisista rahoituskuluista, joista suurimmasta osasta vastaa tuottaja.

d) Rakenneuudistussuunnitelman täydellinen toteuttaminen ja vuosikertomuksen toimittaminen komissiolle:

Ranskan viranomaiset sitoutuvat noudattamaan näitä molempia perusteita.

Ranskan viranomaiset täsmentävät myös, että viimeksi mainitun toimenpiteen perusteella tukikelpoisia ovat ainoastaan pienet ja keskisuuret tilat (joilla on 42—200 sianlihan- ja porsastuotantoon tarkoitettua emakkoa), joilla työskentelee tavallisesti tilanpitäjä ja hänen puolisonsa ja joskus yksi palkattu työntekijä. Toimenpiteen tuensaajat kuuluvat näin ollen sellaisten pienten maatalousyritysten luokkaan, jotka työllistävät vuosittain vähemmän kuin 10 työyksikköä. Toimenpiteellä edistetään näin ollen osaltaan karjankasvattajien ja heidän perheittensä pysymistä maaseudulla, jossa on vähän työpaikkoja.

IV

ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(28) Komissio vastaanotti 31 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä Tanskan viranomaisten huomautukset, jotka toimitettiin edelleen Ranskan viranomaisille. Tanskan viranomaiset ilmaisivat yhtyvänsä komission kyseisistä kolmesta toimenpiteestä tekemiin alustaviin päätelmiin ja totesivat, että kyseiset toimenpiteet suosivat Ranskan sianliha-alaa suhteessa samaan alaan muissa jäsenvaltioissa. Tanskan viranomaiset halusivat myös muistuttaa, että sianliha-alaa voidaan tukea ainoastaan hyväksytyillä yhteisön järjestelmillä ja että käyttämällä sianliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä annettuja mahdollisuuksia kyseiset markkinat oli jo saatu hyvin vakiinnutetuiksi.

V

MUITA RANSKAN ILMOITTAMIA TOIMENPITEITÄ

(29) Tarkastelumenettelyn aloitettuaan komissio on vastaanottanut useita ilmoituksia muista sianliha-alan hyväksi toteutetuista toimenpiteistä, joita ei ollut ilmoitettu komissiolle. Ranskassa tammikuun alussa 1999 julkaistujen tietojen mukaan Ranskan hallitus myönsi noin 10 miljoonan Ranskan frangin (1,5 miljoonan euron) suuruisen tuen, jota maksettiin kahden frangin suuruisena palkkiona sianlihakilolta tietyille kauppiaille, jotka välittivät palkkion teurastamojen kautta tuottajille. Ranskan maatalousministeri Jean Glavany ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 1999 kaiken kaikkiaan 140 miljoonan Ranskan frangin (noin 21,3 miljoonan euron) määristä, joilla on ollut tarkoitus tukea suoraan sikatiloja. Lisäksi Ranskan sianlihantuottajat ilmoittivat 28 päivänä huhtikuuta 1999 toimenpiteestä, jonka tarkoituksena on ollut poistaa eläimiä markkinoilta teurastamalla porsaita (80 000 toukokuusta elokuuhun 1999). Ministeri Glavany esitti 9 päivänä joulukuuta 1999 maan toimialakohtaisten järjestöjen edustajille täydentävän toimenpiteen, joka on tarkoitettu vaikeuksissa oleville siankasvattajille ja joka myönnetään luottoina, joilla täydennetään konkurssien sovitteluasetuksessa annettua tukitoimenpidettä sianliha-alalla. Kyseinen toimenpide otettiin käyttöön keväällä 1999 ja siitä ilmoitettiin 5 päivänä heinäkuuta 1999 komissiolle, joka hyväksyi sen valtiontuen N 405/99 [1] yhteydessä.

(30) Komissio halusi kokonaiskuvan kaikista Ranskan viranomaisten sianliha-alan hyväksi mahdollisesti toteuttamista toimenpiteistä erityisesti sellaisen mahdollisuuden poissulkemiseksi, että yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea voitaisiin myöntää toistuvasti samoille tuensaajille ja siten rikkoa tämän tyyppisten tukien myöntämistä koskevissa yhteisön suuntaviivoissa vahvistettuja periaatteita. Komissio on ottanut useaan kertaan yhteyttä Ranskan viranomaisiin (11 päivänä tammikuuta, 19 päivänä huhtikuuta, 16 päivänä kesäkuuta ja 14 päivänä joulukuuta 1999 päivätyillä kirjeillä) ja vaatinut niitä vahvistamaan tai kieltämään uusia tukia koskevat tiedot ja ilmoittamaan kaikista mahdollisista sianliha-alalle myönnettävistä tukitoimenpiteistä.

(31) Ranskan viranomaiset vastasivat 16 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, etteivät viranomaiset olleet toteuttaneet eivätkä rahoittaneet porsaiden teurastustoimenpidettä, vaan että kyseessä on ollut yksinomaan ammattikuntien oma toimenpide. Ranskan viranomaiset vahvistivat 24 päivänä marraskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että julkishallinto joutui kriisin ollessa pahimmillaan esittämään useita toimenpiteitä sianliha-alan hyväksi. Koska sianlihamarkkinoiden tilanne oli kuitenkin parantunut keväällä 1999 ennen kaikkea elintarvikeapuohjelman toteuttamisen ja yhteisön hallintovälineiden (korvausten) ansiosta, Ranskan viranomaiset päättivät, ettei tiettyjä ilmoitettuja toimenpiteitä jatkettaisi. Näin ollen käsiteltävänä olevan menettelyn kohteena olevien toimenpiteiden lisäksi ainoa hyväksytty toimenpide oli toiminnan lopettamistuki, josta on ilmoitettu komissiolle 5 päivänä heinäkuuta 1999 (ks. 29). Toistaiseksi ei kuitenkaan ole saatu vastausta 9 päivänä joulukuuta 1999 esitetyn suunnitelman osalta.

VI

ARVIO TOIMENPITEESTÄ

(32) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan, jollei kyseisessä sopimuksessa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(33) Sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 [2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3290/94 [3], 21 artiklassa säädetään, että jollei mainitussa asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan sianlihan tuotantoon ja kauppaan.

(34) Ranskan viranomaisten ilmoittamat toimenpiteet ovat periaatteessa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, jos niiden tarkoituksena on alentaa tiettyjen tuottajien taloudellisia ja rahoituskuluja suhteessa kilpailijoihin, jotka eivät saa kyseistä tukea.

[1] Komission kirje nro SG(99) D/8509 Ranskan viranomaisille, 25. lokakuuta 1999.

[2] EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.
[3] EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105.

Stabiporc

(35) Ranskan viranomaiset ovat todenneet Stabiporc-järjestelmästä, että valtion toimenpide elinkelpoisten yritysten hyväksi [1] rajoittuu lainan antamiseen tavanomaisella markkinakorolla. Ranskan viranomaiset ovat osoittaneet, ettei sovellettu korkoprosentti ollut koskaan alhaisempi kuin voimassa ollut viitekorko vuoden pituisissa tai lyhyempiaikaisissa lainoissa. Lisäksi Ofivalin ja Stabiporcin sopimuksissa mainitaan nimenomaan, että jollei maksuja suoriteta tai niiden suorittamisessa on viiveitä Ofivalin myöntämän pääoman palauttamisen ja korkojen maksamisen yhteydessä, Ofivalilla on oikeus periä saatavat ryhmittymiltä viivästyskorolla. Toimenpiteeseen ei voida katsoa kuuluneen hyötyä eikä näin ollen tukeakaan. Näin ollen komissio voi päätellä, että Stabiporc-järjestelmä ja sen soveltamista koskevat menettelytavat, sellaisina kuin Ranskan viranomaiset ovat ne toistaiseksi laatineet, noudattavat perustamissopimuksen määräyksiä siltä osin, ettei järjestelmään kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea. Jos vastaisuudessa kuitenkin on suunnitteilla lainoja, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, Ranskan viranomaisten on ilmoitettava niistä komissiolle.

(36) Ranskan viranomaisia kehotetaan toimittamaan komissiolle vuosikertomus, jossa kuvaillaan yksityiskohtaisesti järjestelmän toimintaa ja esitetään erityisesti kuluvana varainhoitovuotena maksetut määrät, sovelletut korkoprosentit, takaisinmaksetut määrät ja/tai viiveet maksuissa, ennakkojen kokonaismäärät jne.

Sosiaaliturvamaksujen lykkääminen ja viimeaikaiset investoinnit

(37) Näiden kahden toimenpiteen tarkoituksena on helpottaa tiettyjen tuottajien taloudellisia ja rahoituskuluja, mikä suosisi näitä tuottajia verrattuna tuottajiin, jotka eivät saa kyseistä tukea. Näin ollen ne vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua edellä esitetyllä tavalla, ja niihin sovelletaan näin ollen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen määritelmää.

(38) Kyseiset tuet voivat ilmeisesti vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan siltä osin kuin ne suosivat kansallista tuotantoa suhteessa toisten jäsenvaltioiden tuotantoon. Sianliha-ala on erityisen avoin kilpailulle yhteisössä — myös Ranskassa — ja näin ollen herkkä kaikille toimenpiteille, joilla suositaan tuotantoa jossakin maassa.

(39) Jäljempänä olevassa taulukossa kuvataan Ranskan ja muiden jäsenvaltioiden välistä sianlihakauppaa:

Tuonti EU-14:sta (tuhansina ecuina)	**1998**	**1999**	**tonnia — ruhopaino**	
			1998	**1999**
Sianliha	899 584	821 979	524 935	532 044
Maataloustuotteet WTO	18 644 780	19 007 811		
Yhteensä	185 465 865	194 409 593		
Vienti EU-14:ään (tuhansina ecuina)	**1998**	**1999**	**tonnia — ruhopaino**	
			1998	**1999**
Sianliha	763 029	682 965	431 625	395 877
Maataloustuotteet WTO	25 430 299	25 670 810		
Yhteensä	178 384 485	188 441 594		

[1] Elinkelpoiseksi yritykseksi on katsottava yritys, jolla ei ole vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuja taloudellisia vaikeuksia.

Käytetyt hinnat ja käytetty vaihtokurssi		
1998	**Siat (miljoonaa ecua)**	**Kokonaislopputuotanto (maatalous)**
EU-15	21 263	213 467
Ranska	2 844	46 187
Ranska/EU-15	13,4 %	21,6 %

(40) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun soveltumattomuuden periaatteeseen on kuitenkin poikkeuksia.

(41) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja poikkeuksia tähän soveltumattomuuteen ei selvästikään voida soveltaa. Ranskan viranomaiset eivät myöskään ole vedonneet niihin.

(42) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan määräyksiä on tulkittava tiukasti tarkasteltaessa alueellisia tai alakohtaisia tukiohjelmia tai yksittäisiä yleisen tukijärjestelmän mukaisesti sovellettavia tukiohjelmia. Tukea voidaan myöntää ainoastaan jos komissio toteaa, että tuki on tarpeen jonkin kyseessä olevan tavoitteen saavuttamiseksi. Jos mainittuja poikkeuksia sovellettaisiin ilman edellä mainittuja vastineita, sallittaisiin vaikuttaminen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja kilpailun vääristyminen yhteisön edun vastaisesti ja näin ollen perusteettomien etujen myöntäminen tiettyjen jäsenvaltioiden toimijoille.

(43) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(44) Yhteisöjen tuomioistuin on todennut sosiaaliturvamaksujen lykkäämistä koskevasta toimenpiteestä, että perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena on pidettävä sitä, että sosiaaliturvamaksujen kantamisesta vastaava elin myöntää jollekin yritykselle harkinnanvaraisesti näitä maksuja koskevia helpotuksia, jos saadun taloudellisen edun suuruus huomioon ottaen tämä yritys ei ilmiselvästi olisi saanut vastaavia helpotuksia yksityiseltä velkojalta, jonka asema velalliseen nähden vastaisi kyseessä olevan elimen asemaa yritykseen nähden ([1]). Ranskan viranomaiset eivät ole väittäneet, etteivät nämä lykkäykset kuuluisi edellä tarkoitetun valtiontuen käsitteeseen. Lisäksi komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella se voisi päätellä, ettei kyseinen toimenpide kuuluisi valtiontuen käsitteeseen.

(45) Tukea on käsiteltävänä olevassa tapauksessa arvioitava kyseisen määräyksen ja erityisten määräysten mukaisesti.

(46) Komissio on todennut menettelyn aloittamisen yhteydessä, että jos tuensaajina olevat yritykset olisivat kannattavia yrityksiä, joille ei olisi laadittu rakenneuudistus- tai pelastamissuunnitelmaa, perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (ensimmäisessä virkkeessä) määrättyä poikkeusta ei voitaisi ottaa huomioon. Ranskan viranomaiset ovat kuitenkin todenneet, että tukitoimenpiteitä on tarkasteltava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisesti.

(47) Pelastamis- ja rakenneuudistustuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuensaajat ovat yhteisön määritelmän mukaisia pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Maatalousalan pienet yritykset työllistävät vuosittain enintään 10 työyksikköä. Ranskan viranomaisten toimittamissa tiedoissa täsmennetään, että viimeaikaisia investointeja koskevan toimenpiteen tuensaajina ovat pk-yritykset. Työntekijöiden maksamien sosiaaliturvamaksujen lykkäämisestä ei ole annettu täsmennyksiä. Ranskan viranomaisten olisi pitänyt ilmoittaa toimenpiteestä kunkin tuensaajan osalta erikseen, jos toimenpiteen kohteena ovat myös muut kuin pk-yritykset.

([1]) Ks. asia C-256/97, Déménagements-Manutention Transport SA (DMT), tuomio 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-391.

(48) Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaan tämän tyyppisen tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) *Rahoitusvaikeuksien olemassaolo*

(49) Kyseisiä tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan komissio katsoo, että kysymys on vaikeuksissa olevasta yrityksestä, ”jos yritys ei pysty omilla taikka omistajilta/osakkailta tai luotonantajilta saaduilla varoilla pysäyttämään tappiollista kehitystä, joka johtaa lähes varmasti yrityksen toiminnan loppumiseen lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä, jos viranomaiset eivät puutu tilanteeseen”.

(50) Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella ei voida päätellä, että tuensaajina olevat yritykset olisivat edellä tarkoitetuissa rahoitusvaikeuksissa. Ranskan viranomaiset suunnittelevatkin tuen myöntämistä vaikeassa rahoitustilanteessa oleville tiloille, joiden elinkelpoisuus ei kuitenkaan ole uhattuna.

i) Näin ollen ensimmäisen tuen — sosiaaliturvamaksujen suorittamisen lykkäämisen — osalta toimenpiteen tarkoituksena on välttää ikäviä vaikutuksia, kuten kaiken sosiaaliturvan menettäminen, joka voisi olla seurauksena, jos viljelijät eivät maksaisi heille kuuluvia maksuja.

Vaikka komissio myöntää, että alaa koetteleva tilanne saattaa tietyt tuottajat vaikeaan asemaan, se katsoo kuitenkin, että koska tukikelpoisuuden yhtenä edellytyksenä on yrityksen elinkelpoisuus, kyseinen järjestelmä on suorassa ristiriidassa vaikeuksissa oleviin yrityksiin sovellettavien yhteisön normien kanssa. Kyseessä olevat tuottajat ovat ongelmallisessa suhdannetilanteessa, mutta vaikeudet eivät tunnu vaarantavan heidän toimeentuloaan, joten valtion toimenpiteet eivät ole perusteltuja.

ii) Toisen toimenpiteen — viimeaikaiset investoinnit — soveltamisesta ei myöskään käy ilmi, että kyseiset tuottajat olisivat tilanteessa, jonka vuoksi heidän olisi lopetettava tilojen taloudellinen toiminta. Komissio viittaa Ranskan viranomaisten esittämien perusteiden 17—20 ja 27 kappaleessa annettuun toimenpiteen kuvaukseen.

(51) Näin ollen komissio katsoo, ettei käsiteltävänä olevaan tapaukseen voida soveltaa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettuja yhteisön suuntaviivoja. Ranskan viranomaiset pyrkivät osoittamaan 12 päivänä helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että tietyt kyseisen kaltaiseen tukeen sovellettavat edellytykset ovat täyttyneet, vaikka tuensaajat eivät yhteisön sääntöjen mukaan ole tukikelpoisia. Komissio epäilee edelleen kunkin tuensaajan rahoitustilannetta menettelyn aloittamista edeltäneeltä ajalta (ks. 46 kappale).

(52) Komissio haluaa myös tuoda esille, että väitteet, joita Ranskan viranomaiset esittivät alkuperäisen ilmoituksen yhteydessä, tuntuvat olevan ristiriidassa niiden väitteiden kanssa, joita ne esittivät menettelyn aloittamisen jälkeen. Ensiksi mainituista väitteistä ei voida päätellä, että tilanne voisi johtaa yrityksen taloudellisen toiminnan lopettamiseen, eikä tukia edes esitetä kyseisten yritysten pelastamis- ja rakenneuudistustoimenpiteinä. Viimeksi mainittujen väitteiden perusteella voidaan olettaa, että yritykset ovat taloudellisissa vaikeuksissa, sillä niissä todetaan, että tarkastuksen tarkoituksena on arvioida kasvattamon mahdollisuudet selvitä suhdannevaikeuksista. Tämän toteamuksen tueksi ei ole esitetty perusteita, joista voitaisiin päätellä, että rahoitusvaikeuksia koskeva edellytys olisi täyttynyt. Vaikeuksien suhdanneluonne sellaisena kuin Ranskan viranomaiset sen esittävät, on omiaan vahvistamaan komission 49—50 kappaleessa esittämät väitteet.

b) *Yrityksen elinkelpoisuuden palauttaminen pitkällä aikavälillä*

(53) Rakenneuudistustukeen on liitettävä toteuttamiskelpoinen rakenneuudistus- tai elvytyssuunnitelma, joka on esitettävä komissiolle yksityiskohtaisine täsmennyksineen ja joka komission on hyväksyttävä. Yrityksen on kyettävä suunnitelman avulla palauttamaan kilpailukykynsä kohtuullisessa ajassa. Suunnitelman keston on oltava mahdollisimman rajattu ja siinä on esitettävä markkinatutkimus yhteisön suuntaviivojen liitteessä I täsmennettyine seikkoineen. Lisäksi yrityksen elinkelpoisuus on saatava aikaan pääasiallisesti suunnitelmassa esitetyin sisäisin toimenpitein, eikä se näin ollen voi perustua ulkoisiin tekijöihin — esimerkiksi markkinoiden kehittymiseen — joihin yritys ei voi vaikuttaa.

(54) Ranskan viranomaiset korostavat, että molempia toimenpiteitä koskevat tarkastukset on tehty kullekin mahdolliselle tuensaajalle ja että niiden tarkoituksena on ollut arvioida, ketkä viljelijöistä ovat elvyttämiskelpoisessa tilanteessa (ks. 26 ja 27 kappale).

(55) Vaikka a alakohdassa tarkoitettu edellytys olisi täyttynyt, ei toimitettujen tietojen perusteella voida komission mukaan päätellä, että kyseistä edellytystä olisi noudatettu. Tilojen tarkastusta ei voida samaistaa rakenneuudistussuunnitelmaan. Tarkastuksessa todennetaan tilan taloudellinen tilanne ja päätellään sen maksukyky, mutta sillä ei voida varmistaa, pystytäänkö tilan elinkelpoisuus palauttamaan pitkällä aikavälillä. Näin ollen tarkastuksessa rajoituttaisiin epäämään tuki sillä hetkellä elinkelvottomilta tiloilta, mutta siinä ei kuitenkaan puututtaisi toimintasuunnitelman avulla useiden yritysten pitkän aikavälin elinkelpoisuuteen tilanteessa, jossa on tuotannon ylijäämää ja jaksoittaisia kriisejä. Ranskan ilmoittamat tuet ovat tosiasiallisesti luonteeltaan hyvin paljon pelastamistukien kaltaisia siltä osin, että niiden tarkoituksena on poistaa välittömästi useita tuottajia koetteleva taloudellinen kriisitilanne, mutta niiden yhteydessä ei kehitetä rakenneuudistamista suunnitelman avulla, eikä esitetyillä toimenpiteillä taata sen toteuttamista. Yhteisön suuntaviivojen mukaan pelastamistuet ovat luonteeltaan tilapäisiä, ja niiden on mahdollistettava, että vaikeuksissa oleva yritys voi jatkaa toimintaansa rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelman laatimiseen tarvittavan ajan ja/tai sen ajan, jonka komissio tarvitsee tehdäkseen päätöksen suunnitelmasta.

(56) Rakenneuudistussuunnitelmien tarkoituksena on pääasiallisesti suunnitella toimenpiteet, joita tarvitaan tilojen kilpailukyvyn palauttamiseksi kohtuullisessa ajassa. Näin ollen komissio katsoo, että kun otetaan huomioon tuen kohteena olevien yritysten luonne ja kehitysympäristö, ei kyseisten yritysten elinkelpoisuuden palauttamista voida taata pelkillä rahoitustarkastuksen jälkeisillä rahoitussuhdanteisiin perustuvilla huojennuksilla.

c) *Kilpailun perusteettoman vääristymisen ehkäiseminen alalla, jolle on ominaista rakenteellinen ylikapasiteetti ja tuotantokapasiteetin peruuttamaton vähentäminen tai toiminnan lopettaminen*

(57) Ranskan viranomaiset vetoavat suuntaviivojen 3.2.5.c.i kohdassa — uusien suuntaviivojen 5.4.c.i kohdassa — maatalousalalle määrättyyn poikkeukseen, jota sovelletaan tiettyjä tuoteluokkia tai toimijoita koskeviin toimenpiteisiin. Komissio voi, jollei muista edellytyksistä muuta johdu, luopua tuotantokapasiteetin supistamisvaatimuksesta tiettyjä tuoteluokkia tai toimijoita koskevien toimenpiteiden osalta, silloin kun tuensaajien kokonaistuotemäärä ei ylitä kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolla kolmea prosenttia maan kyseisen tuotannon kokonaismäärästä (ks. 26 ja 27 kappale).

(58) Komissiolla ei ole huomautettavaa viimeaikaisia investointeja koskevista toimenpiteistä toimitettujen tietojen osalta. Sosiaaliturvamaksujen lykkäämistä koskevasta tuesta toimitetuissa tiedoissa tuodaan esiin ainoastaan tuen osuus suhteessa kolmeen prosenttiin kansallisesta kokonaistuotannosta. Edellä 57 kappaleessa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisessa on kuitenkin tärkeää tietää tuen kohteena olevien tuotteiden määrä suhteessa vuosittaiseen tuotantoon. Tuen kohteena olevien kotieläinten määrä ei kuitenkaan käy täsmällisesti ilmi toimitetuista tiedoista. Tämän tiedonpuutteen vuoksi komissio ei voi todentaa kyseisen edellytyksen täyttymistä.

(59) Vaikka katsottaisiin, että kyseinen edellytys olisi täyttynyt puhtaasti matemaattisesta näkökulmasta ja Ranskan mahdollisesti esittämien lukujen perusteella, komissio ei kuitenkaan voi luopua kyseisestä vaatimuksesta, koska a ja b kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät ole täyttyneet.

d) *Tuen ainutkertaisuuden periaate*

(60) Vaikka a kohdassa tarkoitettu edellytys olisi täyttynyt, periaatetta ei voida katsoa noudatetun, koska b kohdassa tarkoitettu edellytys ei ole täyttynyt. Koska elinkelpoisuussuunnitelmaa ei ole tehty, on syytä epäillä yritysten elpymistä ja kannattavuuden palautumista pitkällä aikavälillä. Tähän on sitäkin suuremmat perusteet, kun ilmoitettujen järjestelmien toteuttamisella ei sianliha-alaa koettelevan kokonaisvaltaisen ja jaksottaisen kriisin olosuhteissa voida taata sitä, että samat tilat eivät joutuisi vastaisuudessa uudelleen rahoitusta koetteleviin suhdannevaikeuksiin, joiden vuoksi valtio joutuisi jälleen toteuttamaan toimenpiteitä niiden hyväksi.

e) *Tuki on suhteutettava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyyn*

f) *Rakenneuudistussuunnitelman täydellinen toteuttaminen ja vuosikertomuksen toimittaminen Euroopan komissiolle*

(61) Koska a, b ja d kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät ole täyttyneet, kahden edellä mainitun edellytyksen tarkastelu ei ole tarpeen. Komissio muistuttaa e kohdan osalta ja rajoittaakseen tuen määrän ja intensiteetin ehdottoman välttämättömään, että tuensaajien on osallistuttava merkittävässä määrin rakenneuudistussuunnitelman toteuttamiseen omin varoin tai markkinaedellytyksin saadulla ulkoisella rahoituksella. Ranskan viranomaiset eivät ole käsitelleet tätä kohtaa. Toisaalta Ranskan viranomaisten sitoutuminen noudattamaan f kohdassa tarkoitettua edellytystä edellyttää tullakseen hyväksytyksi muiden mainittujen edellytysten täyttymistä ensin.

(62) Komissio toteaa tarkasteltavana olevassa järjestelmässä esitettyjen periaatteiden noudattamisesta, etteivät Ranskan viranomaiset ole onnistuneet osoittamaan kaikkien tuen kohteena olevien yritysten ”vaikeaa” taloudellista tilannetta. Vaikka tällainen ominaisuus olisi osoitettu, Ranskan viranomaiset eivät ole koko menettelyn aikana ja komission vaatimuksista huolimatta esittäneet kyseisten yritysten tervehdyttämissuunnitelmaa. Edellä esitetystä seuraa, että kyseisillä tuilla voitaisiin vain lisätä väliaikaisesti tiettyjen tuottajien maksuvalmiutta, mutta ei kuitenkaan toteutettaisi tarvittavia toimenpiteitä, joilla taattaisiin niiden kilpailukyky pitkällä aikavälillä. Kilpailulle aiheutuvia vaikutuksia ei ole korvattu täsmällisellä tulevaisuutta koskevalla suunnitelmalla. Komissiolla ei myöskään ole tietoja sosiaaliturvamaksujen lykkäämistä koskevan toimenpiteen kohteena olevien yritysten koosta. Nämä järjestelmästä tehdyt päätelmät eivät kuitenkaan estä arvioimasta yhteisön suuntaviivoissa esitetyt vaatimukset täyttäviä mahdollisia yksittäisiä tapauksia, joista Ranskan viranomaiset eivät ole ilmoittaneet.

(63) Komissio toteaa lisäksi 19 kappaleessa esitetystä Ranskan viranomaisten kommentista, että 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehty myönteinen päätös (tuki NN 116/93, menetelmä C 9/94) tehtiin perustein ([1]), joita ei enää 1 päivästä tammikuuta 1998 ([2]) ole sovellettu maatalousalalla arvioitaessa kyseisen kaltaisten tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

(64) Ranskan viranomaiset katsovat, että suuntaviivoissa vahvistetut perusteet ovat täyttyneet ja korostavat samalla, että toimenpiteestä aiheutuva kilpailun vääristyminen on vähäistä.

(65) Yhteisön suuntaviivojen mukaan tämän tyyppisiin tukiin sovellettava perusperiaate on, että rakenneuudistustukeen annetaan lupa ainoastaan, jos voidaan osoittaa, ettei sen myöntäminen ole yhteisön edun vastaista. Tämä voidaan todeta ainoastaan tiukoin perustein ja varmistamalla, että mahdollinen kilpailun vääristyminen korvataan yrityksen säilymisestä saatavalla hyödyllä ja tarvittaessa kilpailijoiden hyväksi annettavin riittävin vastinein.

(66) Ranskan viranomaisten ehdottamat toimenpiteet ovat suora vastaus sianliha-alan kriisiin, joka johtuu sianlihan hintojen romahtamisesta Euroopassa (ks. 7 kappale). Komissio katsoo, että tällaisessa tilanteessa kaikki jotakin yritystä suosivat toimenpiteet ovat omiaan aiheuttamaan herkällä sianliha-alalla, jota koettelee jatkuva ylikapasiteetti, erittäin vakavia kilpailun vääristymisiä, joilla olisi merkittäviä vaikutuksia samassa tilanteessa oleviin yhteisön muihin yrityksiin. Näin ollen ainoastaan yhteisön maatalouspolitiikan ja erityisesti kyseisen alan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä voidaan varmistaa, että kyseisten markkinoiden toimijoiden kokonaisedut otetaan huomioon. On myös muistettava, että jäsenvaltion turvautumista perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiin ei voida asettaa etusijalle kyseisen alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännöksiin nähden ([3]). Perustamissopimuksen kyseisten määräysten soveltamiseen sovelletaan kyseisten asetusten säännöksiä. Komissio ei voi hyväksyä tukea, joka on luonteensa vuoksi ([4]) ristiriidassa yhteistä markkinajärjestelyä säätelevien säännösten kanssa tai häiritsee kyseisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa.

([1]) Jo tehtyjä investointeja varten otettujen ja takaisinmaksuvaiheessa olevien lainojen rahoituskuluja koskevat komission perusteet, SG(89) 343/2, 7. maaliskuuta 1989.
([2]) Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen voimaantulon ajankohta kyseisellä alalla.
([3]) Ks. asia Pigs and bacon, komissio vs. McCarren and Company Limited, tuomio 26.6.1979, Kok. 1979, s. 2161.
([4]) Ks. edellä 69 kappale.

(67) Edellä esitetyn ja käytettävissä olevien tietojen perusteella sekä ottaen huomioon kriisin, jonka vallitessa toimenpide on toteutettu sekä useisiin yhteisön jäsenvaltioiden hallituksiin kohdistetun painostuksen, jotta ne toteuttaisivat kansallisia toimenpiteitä kyseisen alan hyväksi, komissio katsoo, että suunnitellut tuet ovat ilmeisesti sianliha-alaa koettelevan kriisin aiheuttamaa tukea, jonka ei voida katsoa olevan erottamaton osa kyseisten yritysten hyväksi laadittua todellista rakenneuudistussuunnitelmaa. Näin ollen komissio päättelee, ettei suunniteltuihin toimenpiteisiin voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Näin ollen kyseiset toimenpiteet ovat perustamissopimuksen vastaista toimintatukea.

VII

PÄÄTELMÄ

(68) Ranskan viranomaisten ilmoittama toimenpide, jonka tarkoituksena on elvyttää sianliha-alan sääntelyyn tarkoitetusta takuurahastosta (Stabiporc) myönnettävien takaisin maksettavien ennakkojen järjestelmä, ei ole perustamissopimuksen 87—89 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

(69) Tukijärjestelmiin, joissa on kyse sosiaaliturvamaksujen lykkäämisestä ja viimeisimpien investointien hyväksi tarkoitetun tuen myöntämisestä, ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrättyä poikkeusta, koska kaikki vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa asetetut edellytykset eivät ole täyttyneet. Näin ollen kyseiset järjestelmät ovat perustamissopimuksen vastaisia, eikä niitä voida panna täytäntöön.

(70) EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 14 artiklassa säädetään, että komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Takaisinperiminen on tarpeen, jotta voidaan palauttaa aiempi tilanne ja poistaa kaikki taloudelliset edut, joita laittomasti myönnetyn tuen saaja olisi saanut perusteettomasti kyseisen tuen myöntämishetkestä alkaen.

(71) Kun kuitenkin otetaan huomioon, ettei ilmoitettuja toimenpiteitä ole toistaiseksi toteutettu, mikä on vahvistettu 24 päivänä marraskuuta 1999 päivätyllä Ranskan viranomaisten kirjeellä, jossa nämä toteavat sianliha-alan kriisin yhteydessä toteutetuista toimenpiteistä, että ainoa hyväksytty toimenpide on ollut toiminnan lopettamista koskeva tuki, josta on ilmoitettu 5 päivänä heinäkuuta 1999 (C 405/99), ja ettei pelastamis- tai rakenneuudistustukea ole myönnetty, ei ole syytä päättää tuen mahdollisesta takaisinperimisestä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Ranskan viranomaisten ilmoittama toimenpide, jonka tarkoituksena on elvyttää sianliha-alan sääntelyyn tarkoitetusta takuurahastosta myönnettävien takaisin maksettavien ennakkojen järjestelmä, ei ole perustamissopimuksen 87—89 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

2. Tukijärjestelmiin, joissa on kyse sosiaaliturvamaksujen lykkäämisestä ja viimeisimpien investointien hyväksi tarkoitetun tuen myöntämisestä, ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrättyä poikkeusta. Näin ollen ne ovat perustamissopimuksen vastaista toimintatukea.

2 artikla

Ranskan on lakkautettava edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tukijärjestelmät.

3 artikla

1. Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

2. Ranskan viranomaisten on toimitettava komissiolle vuosikertomus, jossa esitetään yksityiskohtaisesti sianliha-alan säännöstelyyn tarkoitetusta takuurahastosta myönnettävien takaisin maksettavien ennakkojen järjestelmän toiminta, ja liitettävä siihen erityisesti varainhoitovuoden aikana maksettujen ennakoiden määrät, sovelletut korkoprosentit, takaisinmaksetut määrät ja maksuissa ilmenneet viiveet sekä ennakkojen kokonaismäärä jne. Näissä tiedoissa on esitettävä seikat, joiden perusteella komissio voi todeta, että järjestelmän tuensaajina olleet yritykset ovat vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuja elinkelpoisia yrityksiä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä joulukuuta 2000,

tiettyjen jäsenvaltioiden vuodeksi 2000 vahvistamien, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavien valvonta- ja tarkastusjärjestelmien täytäntöönpanosta aiheutuvien menojen hyväksyttävyydestä tehdyn päätöksen 2000/114/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3729)

(2000/806/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi hyväksymien tiettyjen kulujen rahoitukseen 8 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/527/EY [1] ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tiettyjen jäsenvaltioiden vuodeksi 2000 vahvistamien, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavien valvonta- ja tarkastusjärjestelmien täytäntöönpanosta aiheutuvien menojen hyväksyttävyydestä 24 päivänä tammikuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/114/EY [2] säädetään yhteisön rahoituksesta tietyille jäsenvaltioiden menoille.

(2) Käytettävissä olevat määrärahat voidaan sitoa, jotta voidaan täyttää osa jäsenvaltioiden hakemuksista, joita ei voitu huomioida päätöksen 2000/114/EY hyväksymisen yhteydessä.

(3) Irlanti on toimittanut komissiolle tietoja, jotka tarkentavat sen vuoden 2000 menojen rahoitusta koskevaa hakemusta sekä vaikuttavat niiden menojen määrään, joille rahoitusta voidaan myöntää päätöksen 95/527/EY mukaisesti mutta eivät kuitenkaan vaikuta talousarvioon.

(4) Joillekin jäsenvaltioille toimitetut tekniset lomakkeet, joista säädetään päätöksen 2000/114/EY 1 ja 2 artiklassa, on päivitettävä.

(5) Tämän vuoksi on syytä muuttaa komission päätös 2000/114/EY.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2000/114/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”115 560 090 euron” ilmaisulla ”114 664 925 euron”.

2) Korvataan 1 artiklan toisessa virkkeessä ilmaisu ”31 477 053 euron” ilmaisulla ”31 286 592 euron”.

3) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”6 993 371 euron” ilmaisulla ”6 292 476 euron”.

4) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”2 500 euroa” ilmaisulla ”2 800 euroa”.

5) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä ilmaisu ”3 250 euroa” ilmaisulla ”3 400 euroa”.

6) Korvataan 2 artiklan 3 kohdassa ilmaisu ”3 438 427 euron” ilmaisulla ”2 766 782 euron”.

7) Korvataan 3 artiklan kolmannessa virkkeessä summa ”2 537 065” summalla ”3 428 421”.

8) Korvataan liite I tämän päätöksen liitteellä I.

9) Korvataan liite II tämän päätöksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle, Tanskan kuningaskunnalle, Saksan liittotasavallalle, Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Ranskan tasavallalle, Irlannille, Italian tasavallalle, Alankomaiden kuningaskunnalle, Portugalin tasavallalle, Suomen tasavallalle, Ruotsin kuningaskunnalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 301, 14.12.1995, s. 30.
EYVL L 302, 15.12.1995, s. 45 (oikaisu).
[2] EYVL L 33, 8.2.2000, s. 25.

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables en moneda nacional Støtteberettigede udgifter i national valuta Erstattungsfähige Ausgaben in nationaler Währung Επιλέξιμες δαπάνες σε εθνικό νόμισμα Eligible expenditure in national currency Dépenses admissibles en monnaie nationale Spese ammissibili in moneta nazionale In aanmerking komende uitgaven in nationale valuta Despesas elegíveis em moeda nacional Hyväksyttävät menot kansallisessa valuutassa Bidragsberättigande kostnader i nationell valuta		Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader (EUR)	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Maximum Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag (EUR)
België/Belgique			14 874	7 437
Danmark	DKK	82 400 000	11 087 191	5 449 410
Deutschland			2 502 531	1 097 645
Ελλάδα	GRD	7 221 300 000	22 212 550	1 263 150
España			11 108 367	5 358 626
France			12 935 757	6 406 900
Ireland			0	0
Italia			2 639 094	1 267 903
Nederland			9 047 470	4 343 360
Portugal			648 437	299 279
Suomi/Finland			235 464	20 184
Sverige	SEK	85 025 000	8 961 291	621 049
United Kingdom	GBP	21 779 783	33 271 899	5 151 649
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhteensä/Totalt			114 664 925	31 286 592

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables en moneda nacional Støtteberettigede udgifter i national valuta Erstattungsfähige Ausgaben in nationaler Währung Επιλέξιμες δαπάνες σε εθνικό νόμισμα Eligible expenditure in national currency Dépenses admissibles en monnaie nationale Spese ammissibili in moneta nazionale In aanmerking komende uitgaven in nationale valuta Despesas elegíveis em moeda nacional Hyväksyttävät menot kansallisessa valuutassa Bidragsberättigande kostnader i nationell valuta		Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader (EUR)	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Maximum Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag (EUR)
België/Belgique			49 579	49 579
Danmark	DKK	2 000 000	269 107	269 107
Deutschland			127 823	127 823
Ελλάδα	GRD	785 300 000	2 415 565	496 000
España			1 502 530	500 000
France			600 000	510 000
Ireland			0	0
Italia			0	0
Nederland			0	0
Portugal			847 957	349 880
Suomi/Finland			121 095	113 048
Sverige	SEK	2 100 000	221 331	213 856
United Kingdom	GBP	90 000	137 489	137 489
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhteensä/Totalt			6 292 476	2 766 782

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä joulukuuta 2000,

neuvoston direktiivin 82/894/ETY mukaisen eläintaudeista ilmoittamisen kooditetusta muodosta ja koodeista sekä päätösten 84/90/ETY ja 90/442/ETY kumoamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3701)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/807/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/894/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2000/556/EY ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission päätöksessä 84/90/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 89/163/ETY ([4]), säädetään kooditetusta muodosta, jossa eläintaudit on direktiivin 82/894/ETY mukaisesti ilmoitettava.

(2) Komission päätöksessä 90/442/ETY ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 17. joulukuuta 1996 ([6]), säädetään koodit eläintaudeista ilmoittamiselle.

(3) On tarpeen koota nämä päätökset yhteen ja saattaa ne ajan tasalle. Avoimuus toteutuu paremmin, jos nämä päätökset kumotaan ja tehdään uusi päätös vastaavasti.

(4) Euroopan talousyhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta täydentävän, Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 1997 allekirjoitetun eläinlääkintää koskevan pöytäkirjan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä joulukuuta 1999 tehdyssä EY—Andorra-sekakomitean päätöksessä N:o 2/1999 ([7]) edellytetään, että Andorra lisätään eläintautien ilmoittamista koskevaan ADNS-järjestelmään.

(5) Uutta tietokonejärjestelmää ollaan parhaillaan ottamassa käyttöön, jotta tautitiedot voidaan siirtää direktiivissä 82/894/ETY vaaditulla tavalla.

(6) Belgia, Suomi, Saksa, Kreikka, Alankomaat, Norja, Portugali ja Espanja ovat muuttaneet ilmoitusjärjestelmässä käytettävää alueiden numerointijärjestelmää.

(7) Järjestelmän parantamiseksi on tarpeen säätää taudinpurkausten paikantamisen tarkentamisesta pituus- ja leveyspiirien avulla.

(8) Siirrettyjen tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi tämän päätteen liitteitä ei pitäisi julkaista.

(9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tiedot on lähetettävä eläintautien ilmoittamisjärjestelmää varten tämän päätöksen liitteissä I, II ja III säädetyssä kooditetussa muodossa.

2 artikla

Tiedot on lähetettävä eläintautien ilmoittamisjärjestelmää varten tämän päätöksen liitteissä IV—X säädettyjä koodeja käyttäen.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

4 artikla

Kumotaan päätökset 84/90/ETY ja 90/442/ETY 3 artiklassa mainittuna päivämääränä.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

([1]) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58.
([2]) EYVL L 235, 19.9.2000, s. 27.
([3]) EYVL L 50, 21.2.1984, s. 10.
([4]) EYVL L 61, 4.3.1989, s. 49.
([5]) EYVL L 227, 21.8.1990, s. 39.
([6]) K(1996) 4032 lopullinen.
([7]) EYVL L 31, 5.2.2000, s. 84.